LABDARÚGÁS

Ára: 3 forint
Budapest, 1964. június
X. évfolyam, 6. szám

Cserháti József (Salgótarján BTC) 810 percen át nem kapott gólt

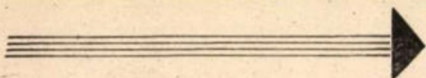
(MTI Foto, Petrovits László felv.)

Bekerültünk a NÉGYES DÖNTŐBE!

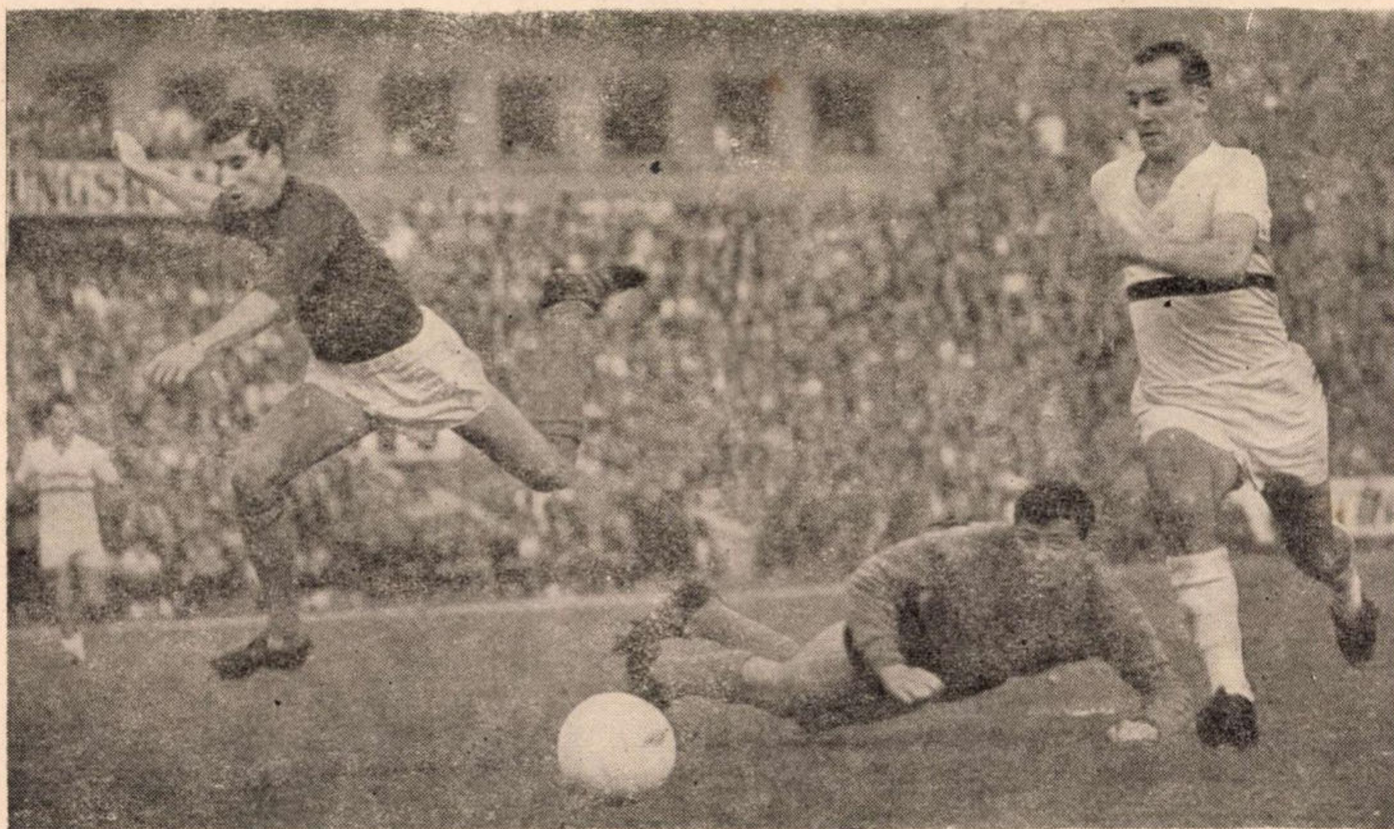
A párizsi 3:1-es győzelem után május 23-án a Népstadionban 2:1-re nyert Magyarország csapata a francia válogatott ellen, s ezzel bekerültünk a Nemzetek Európa Kupája négyes döntőjébe

Jobboldali képünkön Szentmihályi, Sipos és a hátrahúzódott Fenyvesi dr. együttes erővel ment Combin, a francia gólzsák ellenében

(MTI Foto, Petrovits László felvételei)

Az 55. percben Tichy nagyszerű labdájával Bene — a kapujából kijött Bernard mellett — megszerezte a második, a győzelmet jelentő gólunkat

810 PERC GÓL NÉLKÜL

Egy időben, két-három esztendővel ezelőtt sokkal többet beszéltek a labdarúgás kedvelői Cserháti Jóskáról, mint mostanában. És ez érthető is. Most ugyanis nem véd élvonalbeli csapatban, s nem ölti magára a címeres mezt, amely az ő esetében nem is meggypiros, hanem fekete színű mez volt.

Pedig tudása nem kopott meg.

De valami azért mégis történt. Csapata a Salgótarjáni BTC már nem a legkiválóbb magyar együttesek között küzd, mert tavaly kiesett az NB I-ből.

Akkoriban kevés salgótarjáni játékosért versengtek azok, akik idegen tollakkal akartak ékeskedni. Cserháti azok közé tartozott, akiket hívtak más, jobb csapathoz. De nem ment. Ki tudja miért nem. Talán úgy gondolta: most, amikor a bányász csapat a legnagyobb bajban van, nem szabad cserbenhagynia.

Régebben, el akart menni. Amikor a B-válogatott kapuját védte, felfigyeltek rá. Svédországban, Eskilstunában, a svéd B-válogatott ellen is kitett magáért.

Olyan volt akkoriban, mint valami óriásbébi. Örült a győzelemnek. Másnap a kirakatban meglátott egy kikirics sárga, fényesen tündöklő nyári selyem inget. Hazafelé a vonatban büszkén viselte.

Prohászka János, a dorogiak fedezete tréfálkozva meg is jegyezte:

— *No, Jóska, ha ebben az ingben végigsétálsz a tarjáni főúton, megfordulnak utánad a lányok.*

Cserháti mosolyogva felelt:

— *Tévedsz Jancsikám. Nem Salgótarjánban, hanem Szegeden sétálok majd benne...*

A válasz már sejtette, hogy Szegedre tart. Orvos szeretett volna lenni.

De a terveket elfújta a szél. Azaz inkább a salgótarjániak. Cserháti neki keseredett. Nem azért, mert nem engedték el, hanem azért mert néhányan tücsköt-békát kiáltottak rá.

Végülis maradt.

S ennek most mindenki örül Salgótarjánban. Mert vajon ki ne örülne annak, hogy Cserháti azzal dicsekedhetik, hogy eddig ő kapta a legkevesebb gólt az NB-s kapusok közül. S alig valamivel a tavaszi idény vége előtt 810 percen át megvédte hálóját a góltól, azaz kilenc találkozón nem tudták a kapuját bevenni!

Ebben persze társai, a hátvédek, a fedezetek, sőt a csatárok is érdemeket szereztek. De bizony gyakran adódtak olyan helyzetek, amikor Szojkáék nem segíthettek, csupán Jóska szíve, akaratereje, s főként tudása volt a döntő.

Itt volt például a Szőnyi úti mérkőzés. A BVSC csatárai ritkán lőttek, de akkor veszélyesen. S csak a kapus tudja igazán, hogy ez milyen rossz dolog. Ilyenkor a legkönnyebb bakot lőni.

Már csak pár perc volt hátra a mérkőzésből. Az SBTC állandóan támadott. Egyszer azonban a kis Murár középen eliramodott s Aratóhoz adta a labdát. Az MTK egykori összekötője lekezelte, maga elé tette, s aztán 16 méterről úgy megvágta a labdát, hogy csak úgy füstölt.

— *Goól!...* zúgott a nézőtér.

De nem. Jóska, mintha rugó lökte volna a földről, úszott a levegőbe, s a bal felső sarokra tartó labdát szögletre nyomta.

Jó kapus! S csupán huszonöt éves. Grosics az edzője. Miért ne lehetne belőle még jobb kapus?...

ngy.

A HIRTELEN LETÖRÉS OKA

az NSzK-ban

Labdarúgó körökben sokat vitatkoznak azon, vajon a szövetségi ligabajnokság bevezetése emelte-e a nyugatnémet futball színvonalát vagy sem? Mert hiszen ez volt egyik főcélja a bajnokság reformjának. Eleinte meglepő győzelmek következtek be a különböző nemzetközi kupamérkőzéseken. A Hamburger SV kiverte a Barcelonát a Kupagyőztesek EK-jából, a Dortmundi Borussia a bajnokcsapatok Serleg-konkurenciájából nem kisebb együtteseket szorított ki, mint a portugál Benfica és a csehszlovák Dukla, végül a bajnokság fölényes első helyezettje, az FC Köln a Vásár Városok Kupájában jutott az AS Róma legyőzésével az elődöntőbe. Természetes, hogy ilyen sikerek után megerősödött a vélemény, hogy a szövetségi liga kemény mérkőzései megedzették a csapatokat és azok küzdőképességét előnyösen befolyásolták.

Borúra-derű. Most megingott ez a nézet, mert bekövetkezett egy nem várt balsiker-sorozat: A Lyon legyőzte a Hamburger SV-t, az Inter a Borussiát és a Valencia az FC Köln bajnokegyüttesét. A vereségek okozta megváltozott hangulathoz hozzájárult a nyugatnémet válogatott gyengébb szereplése is a csehszlovákok (3:4) és a skótok (2:2) ellen.

Mi volt az oka a hirtelen letörésnek? A szakemberek szerint az, hogy a ligameccsek nagyon kifárasztották a játékosokat. Mégis fenntartják véleményüket, hogy a bajnokság lejátszásának ez a módszere végül is a színvonal erőteljesebb emelkedéséhez fog vezetni. Legközelebbi feladatként azt tűzték ki az edzők elé, mindent kövessenek el, hogy a futballistagárda a jelenleginél sokkal jobb kondícióba kerüljön, mert ma az állóképesség, keménység és kitartás igen fontos tényezői a sikeres szerepelésnek.

A Szövetségi Liga különben szép közönségsikert aratott. A klubok a szövetség kezdeményezésére a nem remélt nagy bevételekre való tekintettel el is határozták, hogy felemelik a játékosok maximális fizetését, ami egyben a leghatásosabb eszköz a futballisták kivándorlásának megakadályozására.

A már eddig elszenvedett érveszteségeket ugyanis nagyon érzi a nyugatnémet labdarúgás, különösen a válogatott csapat, amelyben egy Szymaniak, Haller, Brülls, Schnellinger, Schütz, stb. még nem találtak megfelelő utódokra. Éppen ezért a szövetség azon fáradozik, hogy a VB selejtezőkre — a nagyon erős svédek ellen — az olasz egyesületeknél játszó 3—4 régi válogatottját is beállítsa a nemzeti együttesbe. Mert a tehetséges fiatalok, mint a fedezet Kurat és a csatárok közül Konietzka, Libuda, Overath, Kraemer, stb. még nem rendelkeznek megfelelő nemzetközi rutinnal.

Herbergert, a szövetségi edzőt, aki csaknem három évtizeden át volt a nyugatnémet válogatott irányítója, a skótok elleni hannoveri mérkőzés alkalmából hivatalosan búcsúztatták. A szövetség elnöksége a Rimet Kupa másolatát nyújtotta át emlékül Herbergernek, az 1954-ben aratott világbajnoki győzelem emlékére.

Őszi rajt NYÁRON

Az olimpia miatt idén nem tartanak nyári szünetet az NB I-ben. A tavaszi mérkőzések közül még kettő van hátra, a Vasas–MTK találkozót június 28-án, az MTK–Pécs találkozót pedig július 1-én játsszák le. Július 5-én már indul is az őszi idény.

Nehéz hajrája lesz a Ferencvárosnak. Az utolsó négy ellenfele Bp. Honvéd, Vasas, Tatabánya, Győr...

Ime néhány érdekesség.

A budapestiek közül a Bp. Honvéd és az Újpesti Dózsa játszik legtöbbször vidéken, összesen ötször, a Vasas pedig a legkevesebbszer, mindössze háromszor.

Vidéki szereplések:

Ferencváros: Komló, Dorog, Pécs, Tatabánya.

Bp. Honvéd: Debrecen, Tatabánya, Komló, Dorog, Győr.

Újpesti Dózsa: Dorog, Tatabánya, Győr, Komló, Szeged.

MTK: Tatabánya, Komló, Dorog, Pécs.

Vasas: Pécs, Győr, Szeged.

Csepel: Győr, Szeged, Diósgyőr, Debrecen.

Milyen vezető csapatokat fogadnak

a vidékiek otthon:

Tatabánya: MTK, Honvéd, Újpest, Győr, FTC. Szép sorozat!

Győr: Vasas, Újpesti Dózsa.

Dorog: Újpesti Dózsa, FTC, MTK, Honvéd, Tatabánya. Dorogon is nagyszerű mérkőzések lesznek.

Szeged: Vasas, Győr, Újpesti Dózsa.

Komló: FTC, MTK, Honvéd, Tatabánya, Újpesti Dózsa. Komló sem panaszkodhat.

Diósgyőr: Tatabánya, MTK, Honvéd.

Pécs: Vasas, Győr, FTC, MTK.

Debrecen: Honvéd, Tatabánya.

I. ford. VII. 5.

Ú. Dózsa – Debrecen
Bp. Honvéd – Pécs
Vasas – Diósgyőr
Tatabánya – MTK
Győr – Csepel
Komló – FTC
Szeged – Dorog

II. ford. VII. 12.

FTC – Szeged
Csepel – Komló
MTK – Győr
Diósgyőr – Tatabánya
Pécs – Vasas
Debrecen – Honvéd
Dorog – Ú. Dózsa

III. ford. VII. 19.

Vasas – Debrecen
Tatabánya – Pécs
Győr – Diósgyőr
Komló – MTK
Szeged – Csepel
Dorog – FTC
Honvéd – Ú. Dózsa

IV. ford. VII. 22.

Ú. Dózsa – FTC
Csepel – Dorog
MTK – Szeged
Diósgyőr – Komló
Pécs – Győr
Debrecen – Tatabánya
Honvéd – Vasas

V. ford. VII. 25.

Győr – Debrecen
Komló – Pécs
Szeged – Diósgyőr
Dorog – MTK
FTC – Csepel
Tatabánya – Honvéd
Vasas – Ú. Dózsa

VI. ford. VIII. 2.

Ú. Dózsa – Csepel
MTK – FTC
Diósgyőr – Dorog
Pécs – Szeged
Debrecen – Komló
Honvéd – Győr
Vasas – Tatabánya

VII. ford. VIII. 9.

Szeged – Debrecen
Dorog – Pécs
FTC – Diósgyőr
Csepel – MTK
Győr – Vasas
Komló – Honvéd
Tatabánya – Ú. Dózsa

VIII. ford. VIII. 16.

Ú. Dózsa – MTK
Diósgyőr – Csepel
Pécs – FTC
Debrecen – Dorog
Honvéd – Szeged
Vasas – Komló
Tatabánya – Győr

IX. ford. VIII. 23.

FTC – Debrecen
Csepel – Pécs
MTK – Diósgyőr
Komló – Tatabánya
Szeged – Vasas
Dorog – Honvéd
Győr – Ú. Dózsa

X. ford. VIII. 26.

Ú. Dózsa – Diósgyőr
Pécs – MTK
Debrecen – Csepel
Honvéd – FTC
Vasas – Dorog
Tatabánya – Szeged
Győr – Komló

XI. ford. VIII. 30.

MTK – Debrecen
Diósgyőr – Pécs
Szeged – Győr
Dorog – Tatabánya
FTC – Vasas
Csepel – Honvéd
Komló – Ú. Dózsa

XII. ford. IX. 6.

Ú. Dózsa – Pécs
Debrecen – Diósgyőr
Honvéd – MTK
Vasas – Csepel
Tatabánya – FTC
Győr – Dorog
Komló – Szeged

XIII. ford. IX. 13.

Pécs – Debrecen
Dorog – Komló
FTC – Győr
Csepel – Tatabánya
MTK – Vasas
Diósgyőr – Honvéd
Szeged – Ú. Dózsa

Válogatott mérkőzések:

IX. 27.	Magyarország – Szovjetunió
X. 4.	Svájc – Magyarország
X. 11.	Magyarország – Csehszlovákia
X. 18.	Magyarország – Románia utánpótlás
X. 25.	Magyarország – Jugoszlávia
X. 11–25.	Olimpia

Az olaszok nehéz ellenfele a VB-selejtezőben

Nehéz ellenfelet kaptak az olaszok a VB-selejtezőben: egy csoportba kerültek a skótokkal, akik többek között spanyol talajon 6:2-re verték a spanyol válogatottat, Glasgowban 4:1-re Ausztriát, Wembleyben és Glasgowban egyaránt 2:1, illetve 1:0-ra az angolokat és legutoljára Hannoverben 2:2-re végeztek a nyugatnémetekkel. Ez alkalommal a skótok technikás, de amellett rendkívül erőteljes és gólratörő játéka osztatlan tetszést keltett a nyugatnémet szakemberek körében és bár a skót tizenegy vezetői szerint együttesük Hannoverben elmaradt valódi tudása mögött, a vendégcsapat sikere kétségtelen volt. A német szaksajtó szerint a a skótok elleni kettős VB selejtező erőpróbán alul fognak maradni az „azzurriak", különösen Glasgowban, ahol szinte verhetetlennek látszik a skót tizenegy. Lehet, hogy a nyugatnémetek kissé túlbecsülik legutolsó ellenfelüket, de magában Olaszországban sem kételkednek abban, hogy a válogatottnak legjobb formájára kell felfutnia, ha ezt a nehéz erőpróbát sikerrel akarja kiállni.

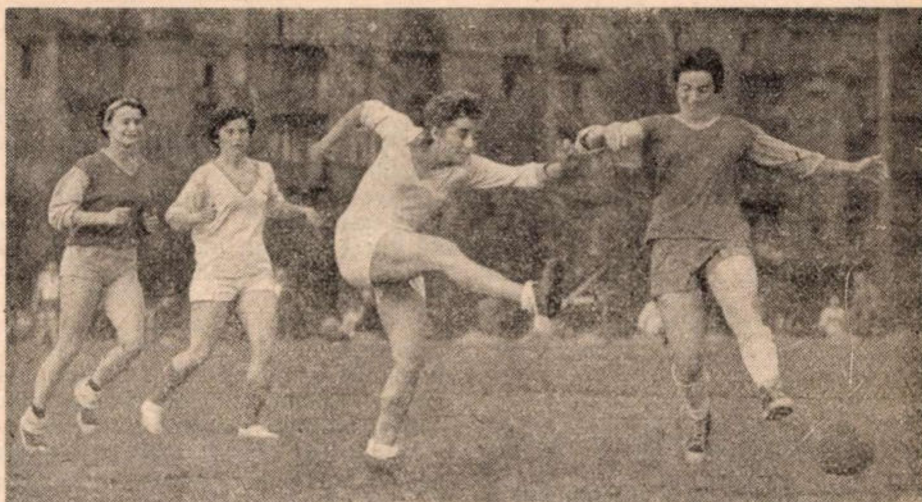
Az olaszok esélyeit sokak szerint még az sem emeli, hogy a skótok az egyik VB selejtezőn aligha fogják szerepeltetni legjobb csatárukat, a válogatott Denis Lawt. Arról a találkozóról van szó, amely olasz talajon lesz. Law ugyanis súlyosan megsértette az olasz szövetséget és a klubokat, de a közönséget is, amikor többhónapos milánói szerepléséről hazatérve, a brit sajtóban úgy nyilatkozott, hogy az olasz klubokba szerződtetett játékosokkal rabszolgaként bánnak a vezetők és, hogy a közönség is irgalmatlan velük szemben, ha gyengébb napot fognak ki.

A skótok azonban nem csinálnak maguknak különösebb gondot Law esetleges távolmaradásából és nyilatkozataik duzzadnak az önbizalomtól. Azonkívül a VB selejtezők még messze vannak, — addig még változás állhat be az erőviszonyokban, de ma még biztosra veszik, hogy bekerülnek a VB tizenhatos döntőjébe.

LÁNYOK **STOPLIS** CIPŐBEN

A Testnevelési Főiskola Csörsz utcai sporttelepének kerítése mögött néhány év óta, úgy tavasz táján sokszor megállnak a járókelők. Dolgukra igyekvő kíváncsi férfiak, ráérő budai nyugdíjasok, fejüket rosszalóan csóváló nénikék. Szokatlan látványban van részük. A labdarúgó pálya megviselt gyepén istenkísértés folyik. Karcsúlábú lányok, a főiskola II. éves hallgatói rúgják a labdát. Futballozni tanulnak a jövő testnevelő tanárnői. Persze nem azzal a szándékkal, hogy majd egy-két év múlva a magyar válogatott szakvezetőinek gondjait enyhítsék. És nem is szórakozásból...

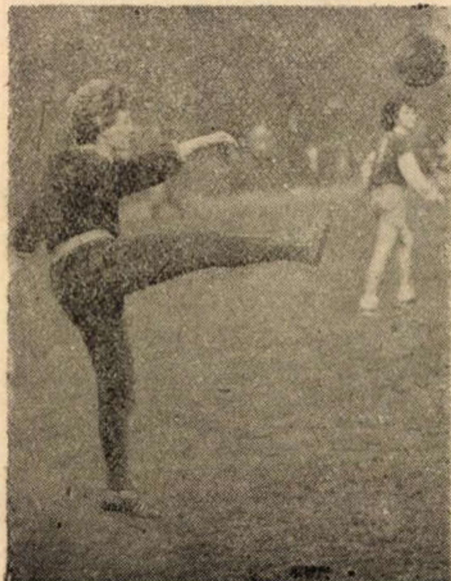
Tíz-tizenöt évvel ezelőtt még nagyszámban voltak olyan lányhallgatói a főiskolának, akik

A góllövés pillanata
(MTI Foto, Petrovits László felvételei)

azt sem tudták, hogy mi fán terem a labdarúgás.

Ha a bátrabbaknak nagy néha mégis kedvük szottyant arra, hogy megpróbálkozzanak a férfiak szórakozásával, éppen úgy megszólták őket, mint néhány évtizeddel ezelőtt a nadrágot viselő nőt. Így aztán a főiskola elvégzése után sok olyan testnevelő tanárnő került ki az iskolákba, — nem egyszer fiú iskolába — akinek vajmi kevés fogalma volt a legnépszerűbb sportágról. Pedig nem vitás, hogy a testnevelésnek egy életre hűséget fogadó ember számára nélkülözhetetlen a legelterjedtebb sportágak ismerete. Ez egyik kritériuma is az általános sportműveltségnek. Nem is beszélve arról, hogy egy fiúkat tanító testnevelő számára egyenesen alapkövetelmény a labdarúgás „tudományában" való jártasság. Ennek hiánya oly nagy bűn lenne, melyet soha nem bocsájtanának meg az iskoláskorú fiúgyermekek.

Felszabadító rúgás

Az oktatási reform egyik, nevelési szempontból helyesnek tartott törekvése a koedukáció bevezetése minden iskolafokon. A testnevelés szempontjából ez ma még elég sok gondot okoz a tanároknak. A létesítményi, módszertani és egyéb problémák mellett az is számos nehézséget szül, hogy sokhelyütt a lányoknak férfi, a fiúknak pedig nő tanár tartja a testnevelési órákat. Ezek a körülmények természetesen a tanárképzés területén is bizonyos reformok bevezetését tették szükségessé. Ennek értelmében született az a határozat is, mely szerint a főiskola férfi hallgatóinak művészi tornát, a lányoknak pedig labdarúgást is kell tanulniok.

Három év tapasztalatai alapján megállapitható, hogy a lányok labdarúgás-oktatása lényegesen kevesebb nehézséggel jár, mint az várható volt. És ez elsősorban a futball varázsának köszönhető.

Mit tanulnak futballból a lányok?

A labdarúgás legalapvetőbb elméleti és gyakorlati ismereteinek elsajátítására egy negyed tanéven át heti két óra áll rendelkezésre. (Tervek szerint ez az óraszám emelkedni fog.) A foglalkozások zöme gyakorlati. Ezeken az órákon a könnyebb és fontosabb technikai és alapvető taktikai elemekkel, illetve ezek oktatásának módszereivel ismerkednek meg a lányok. Igen nagy szorgalommal. Számos olyan labdarúgó jellegű játék is szerepel az órák műsorán, mely nem kíván nagy technikai tudást. Az ismertetésre kerülő játékok kiválóan alkalmasak arra, hogy nagylétszámú osztályokban, általános vagy középiskolákban együttes és élményszerű foglalkoztatást biztosítsanak a gyerekeknek. A futball elméleti ismereteiből főleg az oktatás módszerei és a legfontosabb játékszabályok képezik a tematika anyagát.

Egy szempontból a főiskolás lányok is igazi labdarúgók. Játszani szeretnek a legjobban. Milyen érdekes is ez a futball! A kétkapus játékon kívül lehetetlen számukra érdekesebb, izgalmasabb, „vérremenőbb" játékot kitalálni. A legnagyobb élmény persze a „vizsgaelőadás". A tanév végén a két tanulmányi csoport válogatottjai igazi pályán, igazi labdával, igazi és teljes felszerelésben, játékvezetői hármas közreműködésével, a pikantériát kedvelő főiskolai hallgatóság harsány buzdítása közepette igazi mérkőzést játszik.

Zalka András

MINT KÉS

AZ EURÓPA-VÁLOGATOTTAL

— Hány óra?

— Fél tíz elmúlt.

A hirtelenszőke Denis Law fülig elpirul. Mögötte a Beatles-frizurás Baxter is bűnbánó arcot vág.

— Bocsánatot kérünk, elaludtunk...

Helmut Schön, az edző megbocsát nekik. Mert itt a fegyelem ***mindenekelőtt való követelmény.*** S a két játékos öt percet késett a reggelitől. Komoly dolog!

Egy csapat, amely senkié

Világválogatott, Európa-válogatott — az ilyen elgondolás mindig izgatta az emberek fantáziáját. Időnként neki is durálta magát a FIFA és megvalósította ezt az elképzelést, aztán hosszabb szünet következett. Ezt a szünetet az a tapasztalat szülte, hogy az egész *nem éri meg a fáradságot*, vesződséget, sok ráfordított energiát.

Mert egy Európa-válogatott összeállítása nem egyszerű feladat. Ne irigyeljük a nemzeti válogatott csapatok szövetségi kapitányait sem. A válogatás általában hálátlan munka. *A nemzeti 11 kiválogatása azonban gyerekjáték az Európa-válogatott öszszehozása mellett.* Egy ország szövetségi kapitánya mögött ugyanis ott áll a szövetség és a klubokat alávetik az egész közösség érdekeinek. Az Európa-válogatottnál nincs közösségi érdek s a nemzeti szövetségek vagy kegyesek és adnak játékost, *vagy kereken megtagadják és egyet sem engednek át.*

Ugyanakkor se szeri se száma az önkéntes felajánlásoknak. Legalább két tucat levelet, telefont és táviratot kaptam, amelyekben „ragyogó képességű" játékosokat ajánlanak fel az Európa-válogatott számára. Mondanom sem kell, hogy ezeknek a játékosoknak a nevét addig nem is hallottam. Schön is csak vonogatta a vállát, amikor megemlítettem őket...

Aztán van olyan eset is, amikor jónevű, valóban tehetséges játékost ajánlanak és megsértődnek, ha azt a választ kapják, hogy köszönjük, de az ajánlott posztra már más (szerintünk jobb) jelölt van. Különösen kellemetlen, amikor úgy vetik fel a kérdést, hogy *„hát tőlünk senki sem kerülhetett be a csapatba?"* Ezek úgy képzelnek el egy Európai-tizenegyet, *mint valami kis ENSZ-et, amelyben minden országnak képviselve kell tennie.*

Szóval nem háládatos és nem könnyű mesterség az európai válogatott összeállítása. Kérdés, hogy megéri-e?

Látványosság 2×45 percig

— Ha még két napig együtt maradunk, olyan lesz az Európa-válogatott, mint egy klubcsapat — mondta Helmut Schön és istenbizony igaza volt! A sok különböző nemzetiségű, eltérő beállítottságú, más-más nyelvet beszélő fiú kitűnően megértette egymást. *Most láttuk csak, micsoda összeolvasztó ereje van a gömbölyű labdának, annak a sportágnak, amelyet közös nyelven futballnak neveznek...*

S ha volt is eleinte egy kis fejfájásunk a nyelvi nehézségek miatt, az első órában már rájöttünk, hogy *— ilyen nincs.* Azt, hogy a különböző nemzetiségű játékosok milyen hamar megértették egymást, már nem is csodáltam. De mi is el tudtunk mindent mondani nekik. Az angoloknak és skótoknak persze angolul, Jasinnak és Voronyinnak oroszul és Popluhárnak magyarul. Csak a két portugállal voltunk bajban, mert azok más nyelven nem beszélnek. Aztán rájöttem a nyitjára, hogyan kell velük érintkezni. Odamentem Jasinhoz:

— Légy szíves Lev, mondd meg nekik, hogy az UEFA melegítőt kímélni kell a felvonulásra. Ne vigyék hát ki edzésre, majd kapnak a dánoktól kölcsön melegítőt!

Jasin bólintott és elintézte az ügyet. Nem mintha egy szót is tudna portugál nyelven. Dehát mondom, *a játékosok egymásközött a legkomplikáltabb nyelvi problémákat is megoldják.*

Az Európa-csapat kerete és vezetői. Balról jobbra: Charlton, Greaves, Bangerter, az az UEFA főtitkára, Bomba, Van Himst, Eusebio, Voronyin, Popluhar, Jasin, Baxter, a német masszőr, Helmut Schön, Barcs Sándor. Guggolnak: Augusto, Geleta, Tilkovszki, Wilson, Henderson, Hamilton, Law

(MTI Külföldi Képszolgálat)

A VAJON...

KOPPENHÁGÁBAN

Számomra sok érdekes új élménynyel járt ez a mérkőzés. Íme:

1. Végre egy mérkőzés, amely előtt nyugodtan aludtam és még ebédelni is tudtam. Pedig a csapatért én voltam a felelős.

2. Taktikai megbeszélés helyett csak egy utasítást adtunk: az előretolt és nagyon veszélyes Bildet Voronyin tartja szemmel. Voronyin tehát védőfeladatot lát el.

3. Lelkesítő beszéd helyett csak arra kértem a játékosokat, hogy tartsanak bemutatót. Mutassák meg, hogy méltók az európai válogatottságra!

4. 44 ezer jegyet adtunk el, de a pályán csak 29 ezer néző jelent meg. (Csak közvetlenül a mérkőzés előtt hozták nyilvánosságra a tv-közvetítés tényét. A kényelmes nézők zsebükben a jeggyel — *otthon maradtak*).

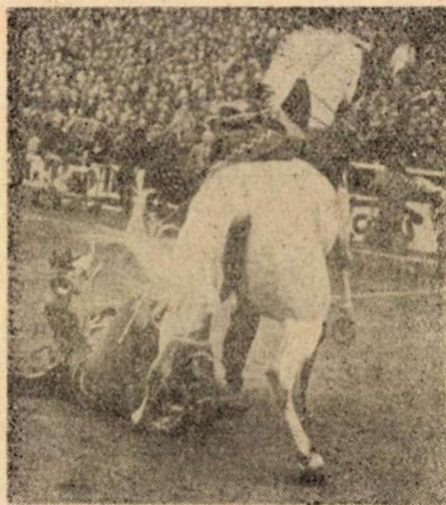

Sverre Anderson Skandinávia norvég kapusa az alapvonalon túl csípi el a labdát Law elöl. A mókáskedvű skót összekötő közben — „fűbeharap”

(Politiken Presse Foto felv.)

Repülő huszárok és 0:6

Jegyezzük fel, hogy 1964. május 20-án, a dán szövetség fennállásának 75 éves jubileumán megtartott ünnepség kiemelkedő „számaként” ezt a csapatot küldtük pályára Skandinávia ellen: *Jasin* (Szovjetunió), a második félidőben *Tilkowski* (NSZK) — *Bomba* (Csehszlovákia), második félidőben *Hamilton* (Skócia), *Popluhar* (Csehszlovákia), *Wilson* (Anglia) — *Voronyin* (Szovjetunió), *Baxter* (Skócia) — *Augusto* (Portugália), *Greaves* (Anglia) *Van Himst* (Belgium), második félidőben *Eusebio* (Portugália), *Law* (Skócia), *Charlton* (Anglia).

Egy a repülő huszárok közül

Mielőtt azonban a csapat pályára lépett volna, tanúi lehettünk annak, hogyan lehet egy ünnepséget szépen, stílusosan, de ugyanakkor röviden és mindamellett ünnepi hangulatban megrendezni. Díszegyenruhás zenekarok, lobogót vivő tornászlányok, egy rövid beszéd, egy rövid szavalat és a végén felvonultak azok a nemzetek (kisfiú vitte a zászlót, tornászlány *az első* mérkőzés eredményét), amelyek ellen Dánia a 75 év alatt mérkőzött. *A „győztes” táblákat megtapsolták.* A mi zászlónkat és táblánkat csak a vége felé hozták be, mert mi *először tíz évvel ezelőtt* játszottunk Dánia ellen. Ez állt a táblán:

Ungarn, 1954. 0:6.

Mondanom sem kell, hogy *ezt* a táblát nem tapsolták meg.

Közben játszottak a zenekarok és egy huszárkülönítmény is megjelent az amúgyis rettenetes állapotban levő pályán (csak a négy sarok tájékát borította fű, s az egész pálya, mint a beton, olyan kemény volt). A nagy zűrzavarban a lovak megbokrosodtak és egyre-másra dobálták le a huszárokat, akik akkorákat estek a kemény talajon, mint egy-egy béka. Persze, a váratlan látványosság nagyon tetszett a közönségnek is, amely lelkesen „újrázott” és boldog volt, amikor az „újrázás” *eredménynyel járt* és újabb huszár került le a lóról.

Az UEFA válogatott 4:2 (2:0) arányban győzött, a gólokat Greaves (2), Law és Eusebio, illetve Peltonen rúgta. Skandinávia válogatottja ebben az az összeállításban játszott: Andersen (norvég) — J. Hansen (dán), D. Johansson (svéd), Rosander (svéd) — B. Hansen (dán), Heinonen (finn) — R. Jensen (norvég), Öberg (svéd), Madsen (dán), Bild (svéd), Peltonen (finn). Szerepelt még a második félidőben J. Petersen (dán) a balhátvéd, Bertelsen (dán) pedig a balszélső helyén.

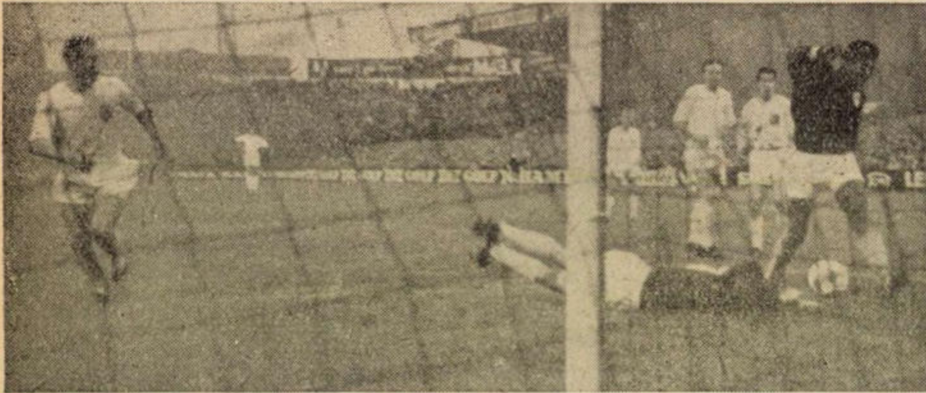
Tudás + erőnlét + gyorsaság

A játék maga valóban látványosság-számba ment. Skandinávia csapata nagyon „beszállt” és végig harcos ellenfélnek bizonyult. Sőt. Bild személyében olyan ütőerővel” is rendelkezett, ami bármelyik nagynevű válogatott csapatnak is becsületére vált volna. A mérkőzés úgy kezdődött, *mintha a derék skandinávok le akarnák söpörni a pályáról Európa csapatát.* Tíz percig tartott ez a hazai fölény s akkor megkezdődött a *„játékcsinálók harmonikázása”.*

A „játékcsináló” jelző négy játékost illetett meg. *Baxtert,* ezt a Bozsik labdaművészetét felvonultató, szédületesen gyors támadó fedezetet, *Lawt,* a pálya egész hosszában játszó összekötőt, *Charltont,* a hátrakalandozó és nagyszerűen cselező, majd indító balszélsőt és a hol itt, hol ott felbukkanó, s a kapu előtt állan-

MINT KÉS A VAJON...

AZ EURÓPA-VÁLOGATOTTAL KOPPENHÁGÁBAN

Csupa fehéringes... Ezeket mind kicselezte Eusebio, aki a képen már jobb külsővel elgurította a labdát a skandináv kapus mellett. Micsoda gól!

(Politiken Presse Foto felv.)

dóan „életveszélyt' jelentő *Greaves*-et. Bámulatos, hogy ezek a fiúk mit futkároztak össze labdával és labda nélkül ezen a mérkőzésen/ Van Himst bármilyen tehetséges is, nehézkes mackónak tűnt fel köztük, az elegánsan cselező és sziporkázóan technikás Augusto pedig csak önmagának játszott.

A második félidőben Van Himst helyett egy másik „játékcsináló", Eusebio állt be. Ez a Mocambique-i fekete játékos félig sérülten ment ki a pályára. Mégis pazar dolgokat művelt. *Gólja pedig külön is ritka ínyenc csemege volt.* Mintegy 40 méteren vitte a labdát. Úgy ment át a védelmen, mint kés a vajon — s közben *ki számolta, hány cselt csinált?* —, majd jobb külsővel elgurította a labdát a kimozduló kapus mellett. Law gólja is ide kívánkozik. A szőke skót csatárnak az a szokása, hogy *egészen a saját kapujáig megy hátra és elkéri kapusától a labdát.* Ezzel aztán szélvészgyorsan megindul. 40—50 méteres vágta cselezéssel, aztán ágyúból kilőtt keresztlabda (a hosszú labdának annál nagyobb esélye van a „megérkezéshez" *minél nagyobb erőt adtak bele)* balra, Charltonnak. A balszélső lerohan, bead s Law már ott van a kapu torkában. Bepöccinti a labdát.

Elnéztem ezeket a fiúkat az öltözőben. A nagyszerű Voronyin, ez a *„gondolkodó fedezet"* vékony, magas játékos. De Greaves nem magasabb — nem is erősebb — Benénél, Law és Baxter pedig se nem nagyobb se nem testesebb Göröcsnél. De mindkettő csupa izom! Ugyanez áll Charltonra is. Fantasztikus erő van bennük! 90 percen át bírják a hosszú vágtákat cselezéssel, vagy labda nélkül, s ha kell, a védekező játékban és részt vesznek. Ennek ellenére mindvégig hihetetlenül gyorsak, a *kapu előtti sebességük, reflexük, reagáló képességük imponáló.*

Honnan szerzik ezt a nagy testi erőt? Hogyan fejlesztik gyorsaságukat? Hogyan tudják kétségkívül nagy képességüket is érvényre juttatni, amikor villámgyorsan kell cselekedni?

Megkérdeztem őket.

Egybehangzóan ezt mondták:

Sok munkával, nagyon sok munkával. Különösen a gyorsaságot fejlesztő 60 méter körüli vágták (labdával és anélkül) és az állóképességet fejlesztő gyakorlatok sokasága játszanak nagy szerepet edzéseikben. És — sokat játszanak.

Szeretnek is játszani.

Nagy futballisták!

De sose felejtsük el: nem csak a tehetségük teszi naggyá őket, hanem a fárasztó, mindennapos munka és az áldozatos abszolút sportszerű életmód is. Enélkül ma már a nemzetközi élvonalban nem lehet megmaradni...

Barcs Sándor

11-es (a LABDARUGÁS kérdés-felelet játéka)

Játékvezető: PÁNCZÉL LAJOS

1. Az ókori görögöknél sokféle labdajátékot ismertek. Volt-e olyan, amely közel állt a mai labdarúgáshoz?
2. Melyik a világ legsportszerűbben játszó csapata?
3. Spanyolországban mióta játszanak a bajnokságért?
4. Mi a neve Madrid híres stadionjának, mikor épült és mennyi a befogadóképessége?
5. Milyen mezben játszik a spanyol válogatott?
6. Tichy Lajos, a magyar válogatott és a Bp. Honvéd kitűnő csatára melyik egyesületben kezdett játszani?
7. Mikor alapították a Középeurópai Kupát és melyik csapat volt az első védője?
8. A híres „Sepp" — teljes nevén Josef Herberger, — az NSZK futballválogatottjának mestere, aki legnagyobb sikerét az 1954-es VB megnyerésével aratta, visszavonult. Hogyan alakult a labdarúgó pályafutása?
9. Angliának ki a legjobb góllövője?
10. Hány éves Pelé, a világ legjobbnak tartott labdarúgója?
11. Egy játékos sportszerűtlenül elrúgja a szabadrúgáshoz letett labdát, hogy késleltesse végrehajtását. A labda jóval künn van a pálya mellett, senki nem mozdul érte. Kötelezheti-e a játékvezető a vétkes játékost, hogy hozza vissza a labdát?

„Futball-fény Afrikából"

EUSEBIO

A VILÁG NAGY CSATÁRAI KÖZÖTT

Pletykákat susog a nyugati újságerdő, a lapok széles hasábjain hosszasan firtatják, hogy mi is lesz Eusebioval, a lisszaboni Benfica 24 éves csatárával. Nagy számokkal dobálóznak, hogy a Real Madrid ennyit, meg annyit kínál a „Fekete Gyöngy"-ért (hiába, öregszik a „Vágtató őrnagy"-ból lett „Góleádor"), a Benfica vezetőségének azonban ez a válasza: „Eusebiora nekünk is nagy szükségünk van, hiszen ország-világ előtt bebizonyítottuk, hogy ismét feljövőben vagyunk és éppen reá támaszkodva szeretnénk jövőre harmadszor is elnyerni a Bajnokcsapatok Európa Kupáját".

Hogy mennyi az igazság a hírekből, azt mindenképpen nehéz kibogozni, vagy nem is lehet. Hisz sohasem lehet tudni, hogy mit diktál az „üzlet", az azonban mindenképpen érdekes, hogyan került Eusebio da Silva Fereira a világ legjobb labdarúgóinak sorába.

A nemzetközi labdarúgó közvélemény figyelme először 1962. május 2-án az amszterdami Bajnokcsapatok Európa Kupája döntő alkalmával irányult a labdarúgás új csillagára. Sokan úgy vélték, hogy a kupadöntő kényelmes mérkőzés lesz Di Stefanoék számára a Benfica ellenében. Azután bekövetkezett az év futballszenzációja, a Benfica 5:3-ra győzött, s ezzel másodszor került az EK Lisszabonba. A szakértők szerint a váratlan győzelem a két gólt szerző Eusebio érdeme volt, s a jelzőkkel nem fukarkodó újságírók megegyeztek abban, hogy Pelé után Eusebio lett a „Fekete Gyöngy Nr. 2.".

Honnan indult el

Eusebio, mielőtt a mindmáig emlékezetes kupadöntő hőse lett? Afrika déli csúcsa és Madagaszkár között van a világ legszélesebb kanálisa, a Mocambique és partján a tropikus kikötő város Lourenco Marques 50 000 lakossal. A gazdag turisták kedvenc városa... Itt élt a szegény néger fiú és úgy nőtt fel, hogy cipő sohasem volt a lábán, s barátaival rúgta naphosszat a labdát. „Igazi fociba" akkor rúgott először, amikor beválogatták egy csapatba, amely a Portugáliából odautazott fehér vendégegyüttes ellen játszott. A mérkőzés után oldalakat írtak az ismeretlen fiúról Liszszabonban. A Benfica ekkor potom áron megszerezte, s a klubvezérek elégedettek voltak: a világ „legjobb üzletét" kötötték meg.

De nem mindenki akarta az első csapatba, hiszen a Benfica Santana és Coluna személyében két klasszis összekötővel rendelkezett. Hazánk fia — Guttmann Béla érdeme, hogy mégis bekerülhetett a portugál bajnokcsapatba. Bemutatkozása Bécsben, az Austria elleni 1 : 1-es mérkőzésen nem a legjobban sikerült, de azért a visszavágón is szerepelhetett. Nürnberg ellen kihagyták, a németek 3:1-re győztek. A második mérkőzésen játszhatott, s ez lett a fiú első igazi meccse, két gólt lőtt a hatból. Majd a Real elleni újabb két óriási gólja következett... Pályafutása a későbbiekben is töretlen fejlődést mutat, s nem véletlen, hogy a múlt évi október 23-i Anglia—Világválogatott mérkőzésen a Világválogatott kezdőcsapatának is tagja lehetett, s játszott az UEFA válogatottban is Skandinávia ellen.

Eusebio Koppenhágában autógramot ad

(MTI Külföldi Képszolgálat, Politiken Presse Foto felv.)

Most a Real Madrid érdeklődése nyomán ismét előtérbe került neve. A szakértők Európa legjobb lövőcsatárának tartják, kétlábas, valóban

ágyúszerűen lő,

s még egy előnye van sok csatártársával szemben: ragyogóan fejel!

A portugálok szerint egy-két év múlva jut Eusebio tudása csúcsára. Mikor Lisszabonba érkezett, fogalma sem volt az edzésekről, hiszen odahaza, a Mocambique partján csak játszadoztak. Megértette azonban az edzések jelentőségét és szorgalma is biztosíték arra, hogy a nemzetközi labdarúgás „Fekete Gyémánt"-ja még sokáig értéke marad a világ labdarúgásának.

Novák István

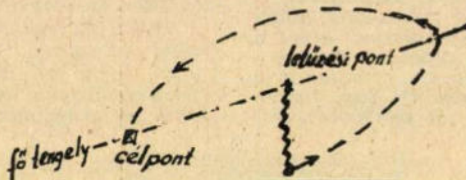
GUMIZSINÓR-LABDA A

A múlt évben új technikai segédeszköz bontogatta szárnyait a labdarúgó edzéseken és bár egy alkalommal a tv is bemutatta, de ennél többet még sem igen hallottunk róla. Pedig előállítási költsége minimális. Új és használt, szelepes vagy fűzős, sőt 45 forintos műanyag labdát is át lehet ilyenné alakítani. Hasznosságát csak azok tudják felmérni, akik rendszeresen foglalkoznak vele. Most elsősorban azoknak a figyelmét szeretném felhívni, akik még nem ismerik, de lehet, hogy az „idősebb" szakembereknek is újat mondok.

HOL és HOGYAN tudjuk használni ezt a segédeszközt?

Kezdjük ott, ahol a labdarúgást is kezdik. A legfiatalabb nemzedéknél nagy segítséget tud nyújtani az oktatásban, főleg a rúgások tanulásánál. Gátlások nélkül rúghatja meg a labdát, mert a gumi nagyon hálás labdaszedő. Ebben az időszakban a mozgások helyes beidegzése a döntő és erre tökéletesen megfelel, sőt még szórakoztató is. Mindenki nagy élvezettel használja ezt a „csúzlit". Van 1—1,5 m-es gumival felszerelt labda is, mely kezdőknél mind a tanításban, mind a technikai iskolázásban talán a rúgófalat is helyettesíteni tudja.

Az ifjúsági és felnőtt korban már az egyéni képzés, a technika fejlesztésének szinte elengedhetetlen fegyvere. A rúgások mellett az átvételt, a fejelést, a kapus technikát is gyakorolhatjuk, sőt a fizikai képességeket is fejleszthetjük vele. A használatnál csak arra kell vigyázni, hogy ha salakos, vizes, vagy sáros helyen alkalmazzuk, ezzel a gumi életét rövidítjük. (A gumik egyébként hosszú életűek.) Használatára vonatkozóan egy „taktikai' tanácsot szeretnék adni. Bárhogy rúgjuk meg a labdát, a gumi igyekszik mindig a letűzési pont felett visszahúzni azt. Ez csak abban az esetben történik így, ha a megrúgott labda áthalad a letűzési pont felett. Ha ez nem áll fenn, akkor mindig egy ellipszis pályát ír le a labda. Az ellipszis tengelye a célpontot és a letűzési pontot összekötő egyenes meghosszabbítása. Ez az ellipszis lapos lesz, ha a rúgás erős és az erőközlés kis szöget zár be a főtengellyel.

Nem kell külön kommentárt fűzni, ahhoz, hogy mindez mit jelent. Térbeni látás, az erőközlés különbözősége, finomsága, a periférikus látás, helyzetfelismerés stb. mind mind szerepet kapnak. Szinte „billiárdoznak" a játékosok.

Az edzéseken főleg az egyéni képzésben hasznosíthatjuk. A *technikai* iskolázás szórakoztató, érdekes vele, mert a gumi tud „rakoncátlan" is lenni. A labdát állandóan figyelni kell és igen rövid idő alatt kell reagálni a változásaira.

Nagymértékben fejleszti a speciális állóképességet is! Egy perc alatt 25—30 közel maximális erejű rúgást lehet vele végrehajtani. Ezzel szemben ha két játékos egymástól 35—40 m távolságra adogat, 7—10 rúgást tudnak csak végrehajtani. Igaz, hogy a gumizsinór-labdánál csak a rúgás irányának pontosságát ellenőrizhetjük úgy, hogy pl. meghatározott irány (pl. mérce . . .) felé kell rúgnia. Igen praktikus a használata „lövő" edzésen is. Ha például

állított labdát akarunk 16—18 m-ről kapura rúgni nekifutásból,

úgy a kaputól 12—14 m-re tűzzük le a cöveket. A 4,5 m-es gumi kb. a kapuig engedi a labdát s ez azt jelenti, hogy meggyőződhetünk a rúgás pontosságáról

A labda azonban „házhoz" jön s így 1 perc alatt 5—8 rúgást tudunk végrehajtani, szemben a gumi nélküli 2—3 rúgással. Ezek után nézzünk egy-két „gumira" szabott gyakorlatot:

I. A KAPUS-nak lehetősége van arra, hogy önmagát eddze.

Együtt gyakorolhatja a támadó és védőtechnikát.

A) A gumi 1—1,5 m-re a gólvonaltól a kapu középvonalán legyen rögzítve.

1. Földről vagy kézből kirúgott illetve kidobott és különböző magasságban visszaérkező labdák fogása.
2. Kirúgás vagy kidobás után 180°-os fordulattal felugrik és mindkét kézzel megérinti a felső lécet. Az érkező labdát még a gólvonal előtt kell megfogni.
3. Mint 2. . . . után kézzel megérinti az oldal kapufát és . .
4. . . . mint 2. . . . után fekvőtámasz, térdelő támasz, hasonfekvés, törökülés gurulóátfordulás stb. és
5. A kapu jobb sarkában áll 1 m-re a kapufától és bal lábbal kissé jobbra rúgja a labdát. A jobb oldali kapufa érintése után vetődéssel védi az ellenkező sarokba tartó labdát. Utána ellenkezőleg.

B) Két kapus (vagy 1 kapus — 1 mezőnyjátékos) gyakorlata. A labda helyzete változatlan. A játékosok a gólvonalon egymástól 2—3 m-re állnak.

1. Kirúgott vagy kidobott labdát melyikük tudja előbb megszerezni?

2. „A" földről keresztbe rúgja a labdát a kapu előtt és megindul utána. „B" kivetődéssel megszerzi előle.

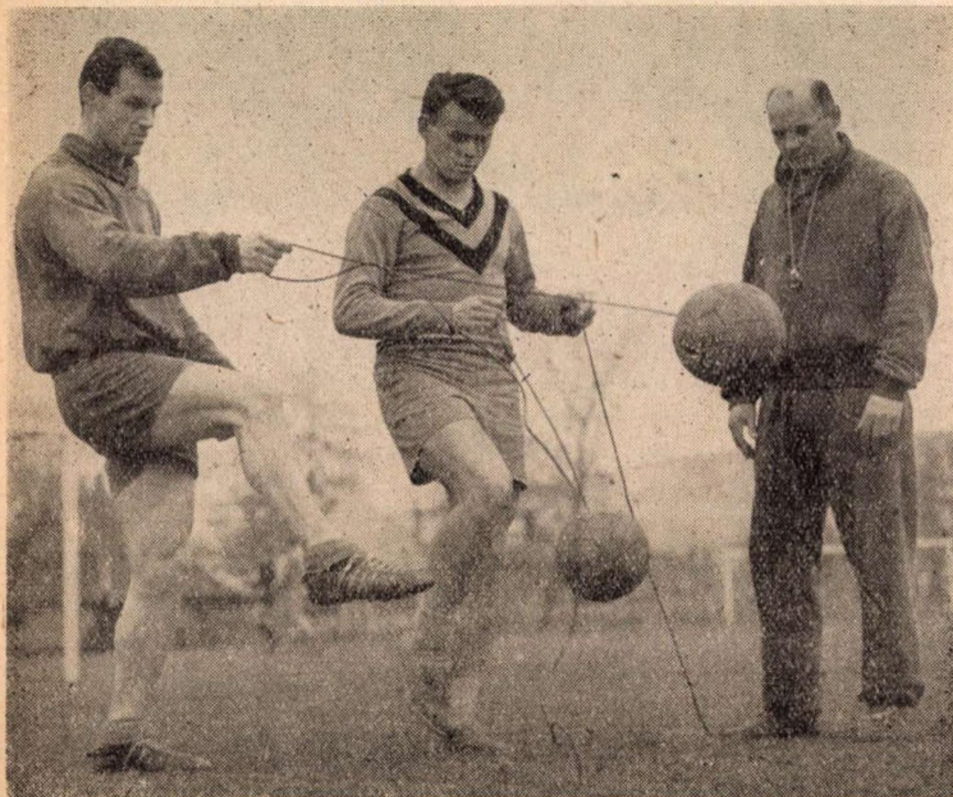
3. „A" és „B" egymástól 1 m-re állnak fel.

„B" kirúgott vagy kidobott labda után megkerüli „A"-t és még a gólvonal előtt védi.

4. „B" a kirúgott vagy kidobott labda után átbújik a mellette álló „A" terpesztett lába alatt és . . .

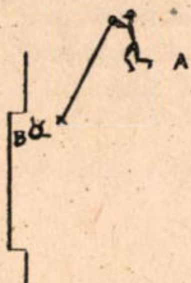

5. „B" háttal a pályának ül, térdel, „A" megrúgja a labdát és „B" a hangra fordul meg, majd védi a visszahúzott labdát.

LABDARÚGÓ EDZÉSBEN

C) A két játékos egymással szemben áll és az 5,5-es területen belül bárhol rögzítjük.

1. „A" laposan, félmagasan, magasan húzza ki a labdát, melyet „B"-nek védeni kell.

2. „A" cseles mozdulatokkal húzza ki a labdát vagy pl. felfelé vagy a pálya közepe felé dobja.

3. „A" háttal áll „B"-nek a letűzési pont és a „B" közti távolság felénél. „A" a letűzési pont fölött rúgja vagy dobja ki a labdát, de állva marad. „B"-nek „A" előtt kell megfogni a labdát.

4. Mint 3., de „B" helyben marad. „A" viszont igyekszik eltakarni a labdát és az utolsó pillanatban felugrik vagy lehajol... stb. elóle. „B"-nek a váratlanul érkező labdát kell védenie.

5. Mint 4., de „A" hozzáér (lábbal, fejjel, testtel) a visszahúzott labdához, úgy, hogy irányt változtasson.

D) A kaputól 6—7 m-re rögzítjük a labdát. Kézből vagy földről különböző magasságban rúgja a játékos kapura a labdát, melyet a kapusnak védeni kell. A cél az, hogy gyorsan húzza le, vigye a „fészekbe" a labdát, mert a gumi visszahúzza a rúgónak.

II. Mezőnyjátékosok EGYÉNI gyakorlatai.

A) A letűzési pont mögött áll fel a játékos és...

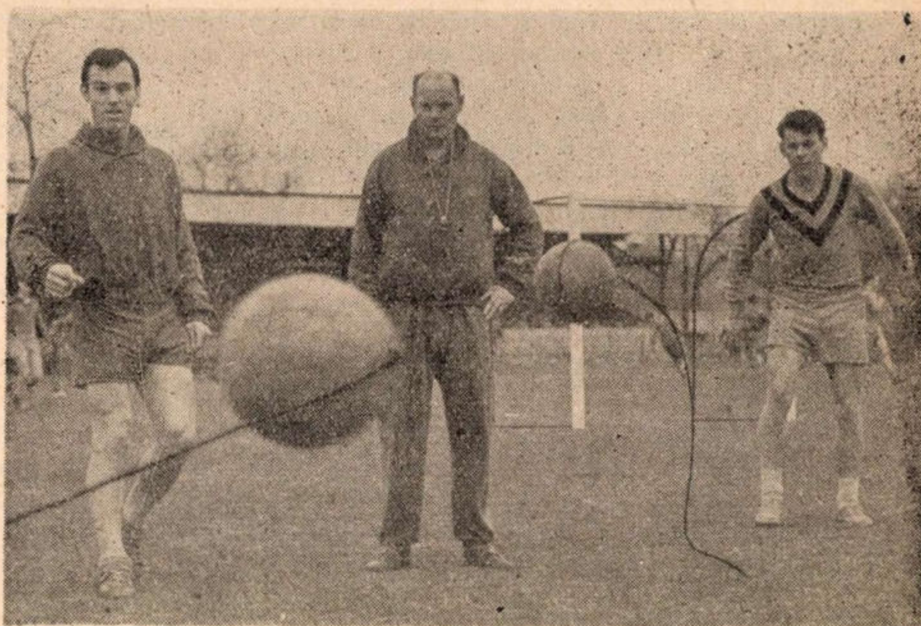
1. Meghatározott rúgással rúgja a labdát pl. csak teljes csüddel.
2. Úgy rúgja meg a labdát, hogy viszszafelé mindig egyszer földet érjen.
3. A letűzési pont mint középpont körül elmozdul és úgy rúgja meg, hogy mindig a lábra jöjjön vissza a labda (körbe halad).
4. Rúgás után a visszahúzott labdát a letűzési pont fölött átugorja, majd 180°-os fordulat után az ellenkező oldalról visszahúzott labdát rúgja meg.
5. A letűzési pont előtt áll a játékos és különféle (meghatározott) rúgásokkal „levegőben" tartja.

B) Rúgás és átvétel gyakorlata.

1. Különböző magasságban rúgott labdát a letűzési pont mögött veszi át a játékos (toppolások, léglevétel stb.).

2. Úgy kell megrúgni a labdát a játékosnak, hogy a gáthoz ne érjen a labda. A rúgás után a másik oldalra futva átveszi (pl. toppolja) és innen rúgja az ellenkező oldal felé.

Dorogon is használják az új eszközt. Itt és a túloldali képen Buzánszky edző, Monostori és Szűcs a gumizsinór labdával

3. A letűzési pont fölött rúgja át a labdát a játékos és a gumi mentén utána fut. Mozgás közben átveszi, majd földrehelyezi. 180° fordulat után újra kezdi a gyakorlatot.

4. A visszahúzott és földről felpattant labdát először megemeli (átveszi) a játékos, majd külső csüddel 90°-os fordulattal rúgja meg, hogy visszafelé egyszer földet érjen...

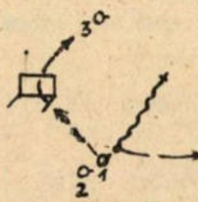
5. A visszahúzott labda átvétele 90°-os fordulattal, majd rúgása a letűzési ponton át, laposan, félmagasan.

C) Kapuralövési gyakorlatok.

1. A kapu felé gurított labdát a visszahúzás közben rúgja kapura a játékos.
2. Alapvonallal párhuzamosan laposan megrúgott labdát a visszahúzás után (még mozgás közben) rúgja kapura a játékos.
3. Alapvonallal párhuzamos ívben megrúgott labdát 1 földetérés után 90°-os fordulattal rúgja kapura a játékos.
4. Kézből a középvonal felé rúgott labdát egyszeri földetérés után a letűzési pont felett úgy veszi át a játékos, hogy 180°-os fordulattal egyből kapura tudja lőni.
5. Mint 4., de átvétel nélkül 180°-os fordulattal lövi kapura.

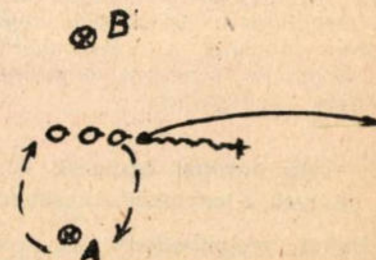
III. Páros és 3-as gyakorlatok

1. Két egymástól kb. 5 m távolságra a letűzési pont mögött levő játékos folyamatosan adogat egymásnak.

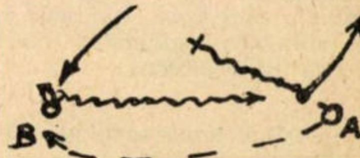
2. *a)* 1-es átrúgja a 3-asnak a labdát és oda is fut. *b)* 3-as 2-esnek rúgja vissza és odafut. Futás közben mindig átugranak vagy átbújnak a gát felett.

3. Egymás mögött állnak fel a játékosok és a letűzési pont fölött rúgják át mindig a labdát. Rúgás után egyszer az A, egyszer a B akadályt kerülik meg.

4. Felállás mint előző gyakorlatnál, de rúgás után mindig a labda után fut a játékos és a visszahúzott labdát átugorja csak azután áll a sor végére.

5. „A" átrúgja „B"-nek, aki külső csüddel letoppolja, majd közben a helyére futó „A" eredeti helyére vezeti. Ezután „B" rúgja és „A" toppolja.

IV. Ne mulasszuk el használatát a fejelés gyakorlásánál sem, ha van rá lehetőség. „Akasztófára" vagy közönséges fa kiálló ágára is felszerelhetjük. A szokásos fejelőgyakorlatok gumizsinórossokkal nehezebbek. A „szeszélyes" gumi jó tempóérzéket kíván, s akiknél ez hiányzik, ott fejleszti. Az ökölvívók már régóta használják edzéseken az ún. „körbe labdát". Ez így nagyon hasonlít hozzá.

Szükségtelennek tartom további gyakorlatok leírását, melyekből példákat szerettem volna adni. Ezek mintájára még sok gyakorlatot lehet „kitalálni".

A gyakorlatokból láthatjuk, hogy életképes ez a segédeszköz. Sajnos csak a főbb technikai elemeket lehet vele fejleszteni és kétségtelenül hiányossága. De nincs olyan orvosság, amely minden betegséget gyógyítana.

Ez is egy orvosság! **Göltl Béla**

Elnyeri-e harmadszor is a

Van egy ember Brazíliában, aki bárhol is jelenjen meg mindenütt felismerik, s akitől mindig ugyanazt kérdik: „Meg lesz-e a tri-campeonato" azaz a háromszoros bajnokság. Vagyis: világbajnok lesz-e 1966-ban ismét a brazil labdarúgó válogatott. A férfit Vicente Feolának hívják, százkilós óriás, honfitársai csak „gordonak", kövérnek becézik. Ő készítette elő a svédországi győzelemre a brazil tizenegyet, s bár betegsége miatt nem lehetett Chilében, két éve is az ő válogatottja nyerte el a Rimet kupát. Havelange, a Brazil Sportszövetség elnöke az idén megint csak őt kérte meg: harmadszor is irányítsa a világbajnoki előkészületeket. Vicente Feola vállalata a nagy feladatot.

Bár a világbajnokságig még két év van hátra, nem érdektelen a Rimet Kupát védő brazilok „hadvezérének" véleménye a várható ellenfelekről — és magukról a zöld-arany trikós játékosokról.

Feola ezirányú nyilatkozatából idézünk most olvasóinknak.

Hogyan akarja felkészíteni csapatát 1966-ra?

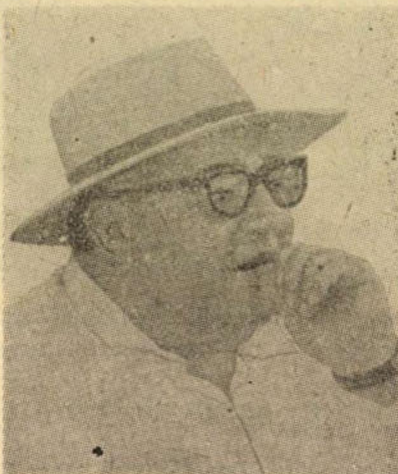
— *Nagyon egyszerűen* — mondotta Feola. — *Tanultunk egyes kudarcokból... és főleg nem felejtjük el, hogy a válogatott játékosok halálosan fáradtan érkeznek majd hozzánk. A bajnokság s a különböző tornák kikészítik őket. Következésképpen most szükségesnek látszik az eddiginél több időt edzőtáborozásra szentelni. Nem valamiféle sportbörtönre gondolok, hanem együttes kirándulásokra, egészséges életrendre, orvosi vizsgálatokra, s azután természetesen komoly munkára. Legalább 5—6 külföldi együttes ellen játszunk a VB-t megelőzően, hogy ne érhessen bennünket semmiféle meglepetés.*

— Az európai csapatok közül melyek a legveszedelmesebbek?

— *Nehéz megmondani. Az európai labdarúgás mindig hoz meglepetéseket. Ami az olaszokat illeti, egyáltalán nem hiszek a „konyhájukban". Nem félek az oroszoktól sem. Sokkal jobban aggasztanak a jugoszlávok, akik mindig képesek kiugrani, s akiket mindig csak kevés választott el a nagy sikertől, valamint a magyarok, akiknek aprólékos munkája valamikor biztosan meghozza gyümölcsét.*

— Mi a nézete arról az európai véleményről, hogy a brazil labdarúgás hanyatlóban van?

— *Az európaiak csak ne tápláljanak túlzott illúziókat a mi hanyatlásunkkal kapcsolatban. Továbbra is olyan nagyszerű emberanyagunk van, amelyhez fogható senkinek sem áll rendelkezésére. A mi problémánk továbbra is az előkészítés, mivel, míg az európai csapatok 1962 óta gyakorlatilag együtt vannak, mi csak most vetjük meg válogatottunk alapját. Minden lassúbb nálunk, méghozzá éppen a nagy választék és a kitűnő minőség miatt. Éppen ezért sokat kell játszanunk*

1966-ig. A zöld-arany mezt hordani nagyon nehéz. Komoly lélektani előkészítésre van szükség.

— Talán ez a legnehezebb feladat?

— *Kétségkívül, mivel egyébként a brazilok „labdával a lábukon" jönnek a világra. A „technikusok" számára nem marad más, mint kijavítani egy-két hibát. Ami a fő, nem szabad hozzányúlni a játékosok rögtönző képességéhez. Persze szükség van egy rendszerre, amit alkalmazni lehet s ami igen rugalmas, de a mi latin temperamentumunk jobban érvényesül a zöld gyepen, mint a tervezőasztalon. A mi támadóink alig tudják fékezni magukat és saját ízlésük és hangulatuk szerint játszanak: ezt bizonyította Garrincha Chilében, Didi és Pelé Svédországban.*

— Mi lesz a rendszer: megint a kedvenc 4—3—3?

— *Az igazat megvallva, ha a reteszek, „catenacciok" és egyéb betonvédelmek továbbra is úgy nőnek és gyarapodnak, mint most, a 4—2—4 azzal a veszéllyel jár, hogy túlságosan támadó lesz, túlságosan exponálja azokat, akik alkalmazzák. Nekünk is úgy kell tennünk, mint a többieknek és el lehet kerülnünk a gólokat. Éppen ezért, ha nem is gondolok megerősített védelemre, szükségem lenne egy olyan balszélsőre, aki a nehéz pillanatokban kész segíteni a védelemnek. Amikor Svédországban a döntő eredménye 1:1 volt, Zagalo a mi gólvonalunkon fejjel mentett. De hol találok egy Zagalohoz hasonló intelligenciájú játékost?*

— Hajlandó lenne esetleg kikérni Amarildot a Milántól?

— *Nem, nem hiszek azokban a játékosokban, akik sok pénzt keresnek külföldön. A válogatott elsősorban erkölcsi légkört jelent.*

Feola ezután azokról a játékosokról beszélt, akiket számításba vehet a soronkövetkező erőpróbákra és a jövő májusban esedékes újabb európai turnéra, „temporadara".

— *Válogatottjaink között vannak még ma is nagy öregek, akiket nem felejthetek és nem felejtek el. Pl. Djalma Santos, Zaquinha, Vava, Gilmar. Kipróbált, biztos emberek, akik ma is remek formában vannak. Hogy ez megmarad-e 1966-ra is, azt nem tudom.*

(Feola különben nem is nagyon titkolja, hogy helyteleníti a brazil válogatott közelmúltban végrehajtott, kissé túlságosan radikális megfiatalítását, ami több csalódást hozott, mint örömet.)

Kik tűntek ki leginkább ebben az idényben?

— *A kapuban ismét csak Gilmar a legbiztosabb. Ám Marcial, a Flamengo fiatal kapusa, aki tavaly már szerepelt a nemzeti tizenegyben kitűnő utódnak ígérkezik. Problémáink vannak a szélsőhátvédekkel. A veterán Djalma Santosnak vigyáznia kell, mert Rildo (Bota-*

Rimet Kupát a brazil válogatott?

fogo) és Carlos Alberto (Fluminense) a helyére tör. Baloldalt rosszabbul állunk. Geraldo Scotto a Palmeirasból ismét nagyon jól játszik, de ez nem elég. A középhátvéd posztján a Corinthiansból a fiatal Eduardo látszik jónak. A Palmeirasban jól játszik Djalma Dias, de sok függ a fizikumától. A negyedik hátvédként tavaly a Corinthiansból beválogatott Claudio a jelek szerint megmarad a nemzeti tizenegyben. A fedezetek posztján a nagy Zitoval baj van és ez számunkra a legnagyobb veszteség. Számíthatunk még a harmincéves Zaquinhara, a Palmeirasból, Oldairra a Fluminenseből és a Santosban játszó fiatal Limara. Lima minden poszton jó, de most már arra lenne szükség, hogy megállapodjék egy szilárd helyen, leginkább összekötőben. Nosztalgiával gondolok a Garrincha, Didi, Vava, Pele, Zagalo, csatársorra. Nem lesz könnyű helyettesíteni őket, bár emberanyagunkból két támadósor is kitelik. Pelére, Vavára még mindig számíthatok és ott vannak a fiatalok, Servilio, Airton, Jair, Ventura, Svair, Silva, Flavio. Össze kell keverni a fiatalokat és az idősebbeket.

Középcsatárból van elég: válogathatok Gerson, Tupazinho, Ademir, da Guia és Arlindo között. Inkább a szélsőkkel van baj: a Bangu csapatában kitűnően játszott Mateus, de most törött lábbal kórházban fekszik. Baloldalon még rendelkezésemre áll az 1944-es születésű Lima, a Corinthiansból. Jobboldalon a Fluminense húszéves játékosát, Edinhot kísérem figyelemmel: őt sokan új Garrinchának tartják: kár, hogy fizikuma nem túl erős. Kitűnő a Banguban játszó Paulo Borges és a Santos jobbszélsője Peiinho is.

Végül árulja el őszintén: optimista?

— Igen, ez a válasz őszinte. Mert igaz, hogy akárcsak másoknak, nekem is sok problémám van, de nekem sok megoldás is rendelkezésemre áll, amit nem mondhat el mindenki magáról. Kitűnő játékosaink vannak: ó csak el tudnám érni, hogy együttjátszó, jól olajozott csapatot formáljak belőlük, — sóhajtott fel végezetül Vicente Feola.

B. D.

A Ferencváros—Újpesti Dózsa (4:1) mérkőzésen Varga a Ferencváros első gólját lövi. Cselényi és Káposzta elkésett a beavatkozással (MTI Foto, Mikó László felv.)

FOCINK JÖVŐJE

Toplicsákkal találkoztam,
Rossz kedve volt éppen
Oly feldúlt volt, mint a Körút,
Panaszkodott nékem:

„Iszonyatos álmom volt, ezt
Hallgasd meg kérlek
Hála jó idegeimnek
Nem őrültem még meg.

A négy—kettő—néggyel, tudod
Megalkudtam végre.
Hogyha ezzel támadunk hát,
Nem ellenzem én se.

De, hogy mélyebb lett az álmom,
Annál többen lettek
A csatárok rovására
A hátravont bekkek.

Jött az 5—2—3 meg
A hat—kettő—kettő
Aztán a kapus mellé is
Beállt három „seprő”.

Ne is szakíts félbe, kérlek,
Mert ez még mind semmi
Kitalálták: a védelmet
Zártabbá kell tenni.

Továbbfejlődött a számtan,
A gyúró is bekkelt,
Embert fogott az intéző,
Nincs vége, ne heccelj.

Jött az újabb csodás tétel,
Tíz—egyes szisztéma,
De még így is előfordult,
Hogy gól esett néha.

Biztonság lett a jelszavunk,
Már nekünk csak az kell,
A hátvédek mellé őrnek
Beállt három bakter.

Csak az ötösökön belül
Vánszorgott a labda,
Ami köztük volt, egy TSZ
Albérletbe kapta.

A két 16-os között
Méteres fű termett,
Néhány sovány birka ezen
Hízókúrát kezdett.

De az álom tovább tartott,
Gyötörtek a képek,
Már minden labdarúgómeccs
0:0-lal ért véget,

No, de végre rámmosolygott
Fortuna, a drága,
Ha nem is a legolcsóbban,
Végetért a dráma.

Kigyulladt a ház felettem,
Le is égett csendben,
Üszök alól ébresztett fel
Egy tűzoltó engem.

Örültem, hogy Toplicsákom
Megúszta most egyszer,
Lenne nékem egy kérésem,
Jó tűzoltó mester!

Biztos Ön is futballdrukker,
Labdarúgást néző.
Keltse fel az edzőket is
Mielőtt nem késő.

M. T.

NEK, BEK, KEK, KK - *utazás a kupák körül*

A legutóbbi hónapokban Európa szerte kupamérkőzések egész sorozata került sorra. Tulajdonképpen nem is került, hanem kerül. A KK-t például csak június elején kezdték el, s amikor ezeket a sorokat írjuk, akkor Spanyolországban még el sem kezdték a Nemzetek Európa Kupájának elődöntőit.

Mi is volt a helyzet a NEK-ben az elődöntő előtt?

	I. forduló	II. forduló	III. forduló	Elődöntő
Jugoszlávia Belgium	**Jugoszlávia** **3:2, 1:0**	**Svédország** **0:0, 3:2**	**Szovjetunió** **2:0, 1:1**	
Norvégia Svédország	**Svédország** **2:0, 1:1**			
Erőnyerő:	Szovjetunió	**Szovjetunió** **2:0, 1:1**		
Olaszország Törökország	**Olaszország** **6:0, 1:0**			
Hollandia Svájc	**Hollandia** **3:1, 1:1**	**Luxemburg** **1:1, 2:1**	**Dánia** **3:3, 2:2, 1:0**	
Erőnyerő:	**Luxemburg**			
Dánia Málta	**Dánia** **6:1, 3:1**	**Dánia** **4:0, 0:1**		
Görögország Albánia	**Albánia** **játék nélkül**			
Spanyolország Románia	**Spanyolország** **6:0, 1:3**	**Spanyolország** **1:1, 1:0**	**Spanyolország** **5:1, 2:0**	
Lengyelország Észak-Írország	**Észak-Írország** **2:0, 2:0**			
Erőnyerő:	Ausztria	**Írország** **0:0, 3:2**		
Írország Izland	**Írország** **4:1, 1:1**			
Bulgária Portugália	**Bulgária** **3:1, 1:3, 1:0**	**Franciaország** **0:1, 3:1**	**Magyarország** **3:1, 2:1**	
Anglia Franciaország	**Franciaország** **1:1, 5:2**			
Német DK Csehszlovákia	**Német DK** **2:1, 1:1**	**Magyarország** **2:1, 3:3**		
Magyarország Wales	**Magyarország** **3:1, 1:1**			

A legjobb négy közé csak a Szovjetunió és Magyarország került veretlenül. Az első három fordulóban

Magyarország	6	4	2	–	14:8
Szovjetunió	4	2	2	–	6:3
Spanyolország	6	4	1	1	16:5
Dánia	7	4	2	1	19:8

Talán soha többé nem fordul elő majd az, ami most Dániával történt. Málta, Albánia, Luxembourg, tehát labdarúgásban aránylag gyenge ország legyőzésével került az elődöntőbe.

A magyar válogatott a 404. és a 405. mérkőzését játssza Spanyolországban. A spanyolországi szereplésig elért mérlege:

403 224 82 97 1127:678

Spanyolországban Sándor 75., Tichy 70. és Mátrai 60. válogatott szereplése esedékes. Tichy jubileuma kétszeres. Berúghatja az 50. válogatott gólját, eddig ugyanis 49-et szerzett a válogatottban.

A spanyolok ellen még sohasem nyert a magyar válogatott. Eddig két mérkőzés került sorra.

1925. okt. 4. Budapest: Spanyolország – Magyarország 1:0 (0:0).

1926. dec. 10, Vigo: Spanyolország – Magyarország 4:2 (2:1).

*

Az első kiírás alkalmából 17 ország csapata indult a Nemzetek Európa Kupájának küzdelmében, most a második küzdelemre 29 nevezett, s egy, Görögország visszalépett. Még terebélyesedhet a NEK, de már nem nagyon, mert a legutóbbi küzdelemtől csak néhány európai ország maradt távol.

*

A NEK első küzdelmeit 1960-ban Franciaországban fejezték be. Elődöntő Jugoszlávia – Franciaország 5:4, Szovjetunió – Csehszlovákia 3:0. A 3. helyért Csehszlovákia – Franciaország 2:0. A döntő: Szovjetunió – Jugoszlávia 2:1 meghosszabbítás után.

*

A BEK új védője:

Internazionale

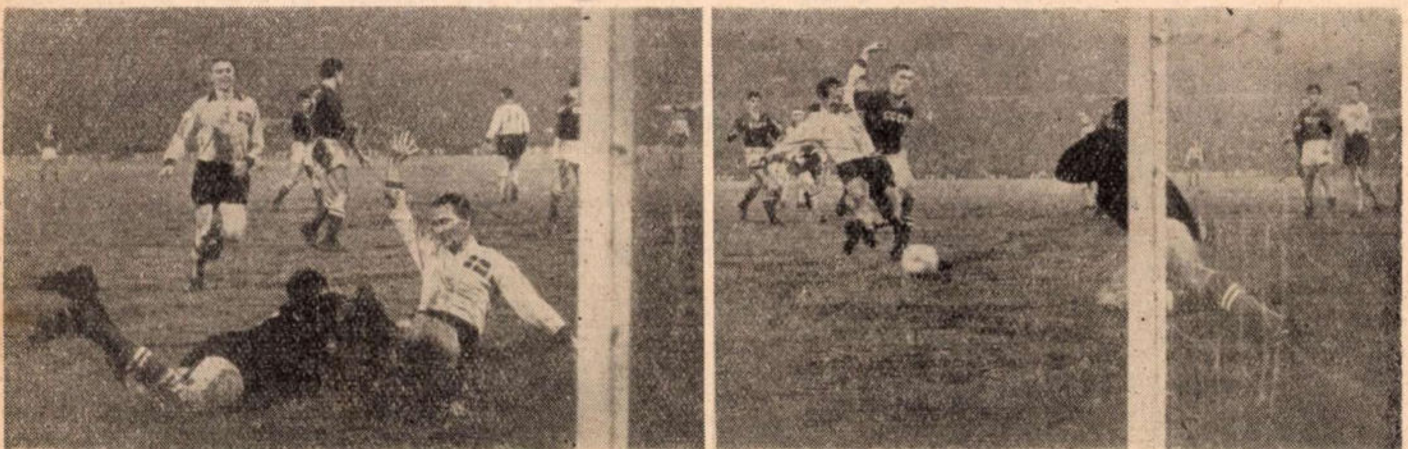
A Bajnokcsapatok Európa Kupájának 1963 – 64. évi küzdelmeiben először indult a milánói Internazionale és a kupa új védője lett.

Ez a kupa most került kilencedszer kiírásra. Eddig összesen 119 egyesület küzdött érte.

Kilencszer: Real Madrid.
Hétszer: CDNA Szófia.
Ötször: Milan, Benfica, Dukla Prága, Glasgow Ranger.

*

A Real Madrid összesen 60 mérkőzést játszott, ebből 42-t megnyert, 6 döntetlent hozott, s 12-t pedig elvesztett. Pontszámban kifejezve 90 pontot szerzett.

Stockholmban a Szovjetunió—Svédország (1:1) NEK-mérkőzésen Hamrin lesen kapta, a labdát, de az a szovjet Mudrikról pattant eléje (jobboldali kép) és utána hálóba rúgta, majd a kifutó Jasinnal összeütközve mindketten földre estek (baloldali kép)

(MTI Külföldi Képszolgálat, Pressens Bild Stockholm felv.)

Az Internazionale, a bajnokcsapatok bajnoka. Álló sor balról: Sarti, Burgnich, Facchetti, Tagnin, Guarneri, Milani. Guggol: Jair, Mazzola, Corso, Picchi, Suarez

A BAJNOKCSAPATOK EURÓPA KUPÁJÁNAK 1963/64. ÉVI EREDMÉNYEI

	I. forduló	II. forduló	III. forduló	Elődöntő	Döntő:
Distlillery Benfica	Benfica 3:3, 5:0	Dortmund 1:2, 5:0			
Lyn Oslo Bor. Dortmund	Dortmund 4:2, 3:1				
G. Zabrze Austria	Zabrze 1:0, 0:1, 2:1	Dukla 0:2, 4:1	Dortmund 4:0, 1:3		
Dukla Prága La Valetta	Dukla 6:0, 2:0			Inter. 2:2, 2:0	
Valkeakosken Jeunesse	Jeunesse 1:4, 4:0	Partizán 1:2, 6:2			
Part. Belgrád Anorthosis	P. Belgrád 3:0, 3:1		(Inter 2:0, 2:1		
Everton Internazionale	Internaz. 0:0, 1:0	Inter. 1:0, 3:1			Inter 3:1 (1;0) Bécs, 1964. V. 27.
Monaco AEK (Athén)	Monaco 7:2, 1:1				
Part. Tirana Szp. Plovdiv	Plovdiv 0:1, 3:1	Eindhoven 1:0, 0:0			
Esbjerg Eindhoven	Eindhoven 4:3, 7:1		Zürich 0:1, 3:1		
Dundalk FC Zürich	Zürich 3:0, 1:2	Zürich 2:0, 0:2, 2:2 sorshúzással			
Galata Szeráj Ferencváros	Galata 4:0, 0:2			Real 2:1, 6:0	
Din. Bukarest Mot. Jena	D. Bukarest 2:0, 1:0	Real M. 3:1, 5:3			
Glasgow R. Real Madrid	Real Madrid 1:0, 6:0		Real M. 4:1, 0:2		
Erőnyerő:	Milan	Milan 1:1, 5:2			
St. Liege Norköpping	Norköpping 0:1, 2:0				

Milyen csapatok győzték le a Real Madridot? Partizán Belgrád 3:0, Milan 2:1, Rapid Bécs 3:1, Vasas 2;0, Atletico Madrid 1:0, Nice 3:2, Barcelona 2:1, Juventus 1:0, Benfica 5:3, Anderlecht 1:0, Milan 2:0, Internazionale 3:1.

És ezek értek el ellene döntetlent: Manchester United 2:2, Besiktas 1:1, Wiener SC 0:0, Barcelona 2:2, Anderlecht 3:3, Standard Liege 1:1.

*

A legtöbb „pontot" szerzettek rangsorában 2. Milan 42, 3. Benfica 40.

*

A Vasas a legjobban szerepelt magyar csapat 15 mérkőzést játszott, 6-ot megnyert, 4 döntetlent ért el és 5-öt elvesztett.

*

Az Internazionale most veretlenül lett első. Mérlege:

9 7 2 —

NEK, BEK, KEK, KK

Csiszlenko örül annak, hogy megszerezte a vezetést a szovjet válogatottnak, a stockholmi NEK-mérkőzésen
(MTI Külföldi Képszolgálat, Pressens Bild Stockholm felv.)

És kik voltak a „gólkirályok"?

1955–56:	*Milutinovics* (Partizán Belgrád)	7
1956–57:	*Viollet* (Manchester United)	9
1957–58:	*Di Stefano* (Real)	10
1958–59:	*Fontaine* (Reims)	10
1959–60:	*Puskás* (Real)	13
1960–61:	*Aguas* (Benfica)	10
1961–62:	*Di Stefano* (Real)	8
1962–63:	*Altafini* (Milan)	14
1963–64:	*Mazzola* (Internazionale)	8

1963–64-ben az élcsoportban végzett még: *7 gólos:* Kovacsevics, Partizán Belgrád, Puskás (Real). *6 gólos:* Kerhofs (Eindhoven), Brungs (Dortmund). *5 gólos:* Wosab (Dortmund), Kucera (Dukla Prága), Di Stefano (Real).

*

Magyar csapat először a döntőben

A Bajnokcsapatok EK-ban a magyar csapatok közül eddig a Vasas szerepelt a legjobban. 1957–58-ban az elődöntőbe került.

A Kupagyőztesek EK-ban most fordult elő először, hogy magyar csapat, az MTK bekerült a döntőbe. Az MTK a döntőben is megállta a helyét. Brüsszelben az első mérkőzésen meghosszabbítás után 3:3 volt az eredmény, majd Antwerpenben, a megismételt döntőn mindössze 1:0-ra nyert a Sporting. Ilyenformán a KEK is új védőt kapott ebben az évben.

A BEK egyik legérdekesebb száma: a 191 résztvevő csapat közül 33 eddig még egy mérkőzést sem nyert meg. Olyan is akad közöttük, amely mind a négy mérkőzését elvesztette (FC Porto, Drumcondra Dublin.)

*

A Bajnokcsapatok Európa Kupájának döntői

1956. Párizs:
Real Madrid–Reims 4:3.

1957. Madrid:
Real Madrid–Fiorentina 2:0.

1958. Brüsszel:
Real Madrid–Milan 3:2, meghosszabbítás után.

1959. Stuttgart:
Real Madrid–Reims 2:0.

1960. Glasgow:
Real Madrid–Eintracht Frankfurt 7:3.

1961. Bern:
Benfica–Barcelona 3:2.

1962. Amszterdam:
Benfica–Real Madrid 5:3.

1963. London:
Milan–Benfica 2:1.

1964. Bécs:
Internazionale–Real Madrid 3:1.

A KEK 1963—64. évi eredményei

	I. forduló	II. forduló	III. forduló	Elődöntő	Döntő
Shelbourne FC Barcelona	Barcelona 2:0, 3:1	Hamburg 4:4, 0:0 3:2	Lyon 1:1, 2:0	Sporting 0:0, 1:1 1:0	3:3 meghossz. után Sporting 1:0 újra- játszás
Hamburger SV US Luxem ourg	Hamburg 4:0, 3:2				
Lyon Odense	Lyon 3:1, 3:1	Lyon 4:1, 1:2			
Olimpiakosz Zagleble S.	Olimpiakosz 2:1, 0:1, 2:0				
Erőnyerő:	Tottenham	Manch. U. 0:2, 4:1	Sporting 1:4, 5:0		
Willem Tillburg Manchester U.	Manch. U. 1:1, 6:1				
Atalanta Sport. Lisszabon	Sporting 0:2, 3:1, 3:1	Sporting 16:1, 2:0			
Gjövik Lyn Apoel Nicosia	Nicosia 6:0, 1:0				
FC Basel Celtic Glasgow	Celtic 5:1, 5:0	Celtic 3:0, 1:2	Celtic 1:0, 1:0	MTK 0:3, 4:0	
Linzer ASK Dynamo Zágráb	D. Zágráb 0:1, 1:0, 1:1 (sorsolással)				
Pallo. Helsinki Slovan Bratislava	Bratislava 4:1, 8:1	Slovan 1:0, 3:0			
Sliema Wanderers Borough U.	Borough 0:0, 2:0				
Erőnyerő:	M. Zwickau	MTK 0:1, 2:0	MTK 2:0, 1:3 1:0		
MTK Szlávia Szófia	MTK 1:0, 1:1				
Fenerbahcse Petr Ploesti	Fenerbahcse 4:1, 0:1	Fener. 4:1, 0:2			
Erőnyerő:	Lienfield				

– utazás a kupák körül

A Kupagyőztesek Európa Kupájának eddigi döntői:

1961: **Fiorentina** – Glasgow Rangers 2:0 és 2:1 (itt még oda-vissza alapon két döntőt játszottak).

1962: Glasgow **Atletico Madrid** – Fiorentina 1:1 meghosszabbítás után. Stuttgart: Az Atletico 3:0-ra nyert.

1963: Rotterdam: **Tottenham** – Atletico Madrid 5:1.

1964: Brüsszel: **Sporting** – MTK 3:3 meghosszabbítás után. Antwerpen, Sporting – MTK 1:0.

*

És a KK

A Középeurópa Kupa múltja a legnagyobb.

Az eddigi védők:

1927: *Sparta Prága.*
1928: *Ferencváros.*
1929: *Újpest.*
1930: *Rapid (Bécs).*
1931: *Vienna (Bécs).*
1932: *Bologna.*
1933: *Austria (Bécs)*
1934: *Bologna.*
1935: *Sparta Prága* (a döntőben a Ferencváros ellen 1:2 és 3:0).
1936: *Austria (Bécs).*
1937: *Ferencváros.*
1938: *Slavia Prága* (a döntőben a Ferencváros ellen 2:2 és 2:0).
1939: *Újpest* (a döntőben a Ferencváros ellen 4:1 és 2:2).
1955: *Bp. Vörös Lobogó.*
1956: *Vasas.*
1957: *Vasas.*
1959: *Bp. Honvéd* (a döntőben az MTK ellen 4:3 és 2:2).
1960: *Magyarország* (az eredményeket országonként értékelték).
1961: *Bologna* (magyar csapat nem indult).
1962: *Vasas.*
1963: *MTK* (a döntőben a Vasas ellen 2:1 és 1:1).

A magyar csapatok ebben a kupában szerepeltek eddig a legjobban: 11 alkalommal magyar csapat (a Vasas háromszor !), illetőleg Magyarország lett első, (immár háromszor volt magyar döntő), négyszer osztrák, háromszor pedig olasz és csehszlovák csapat lett a védő.

A díj most került huszonkettedszer kiírásra. A küzdelmek folynak.

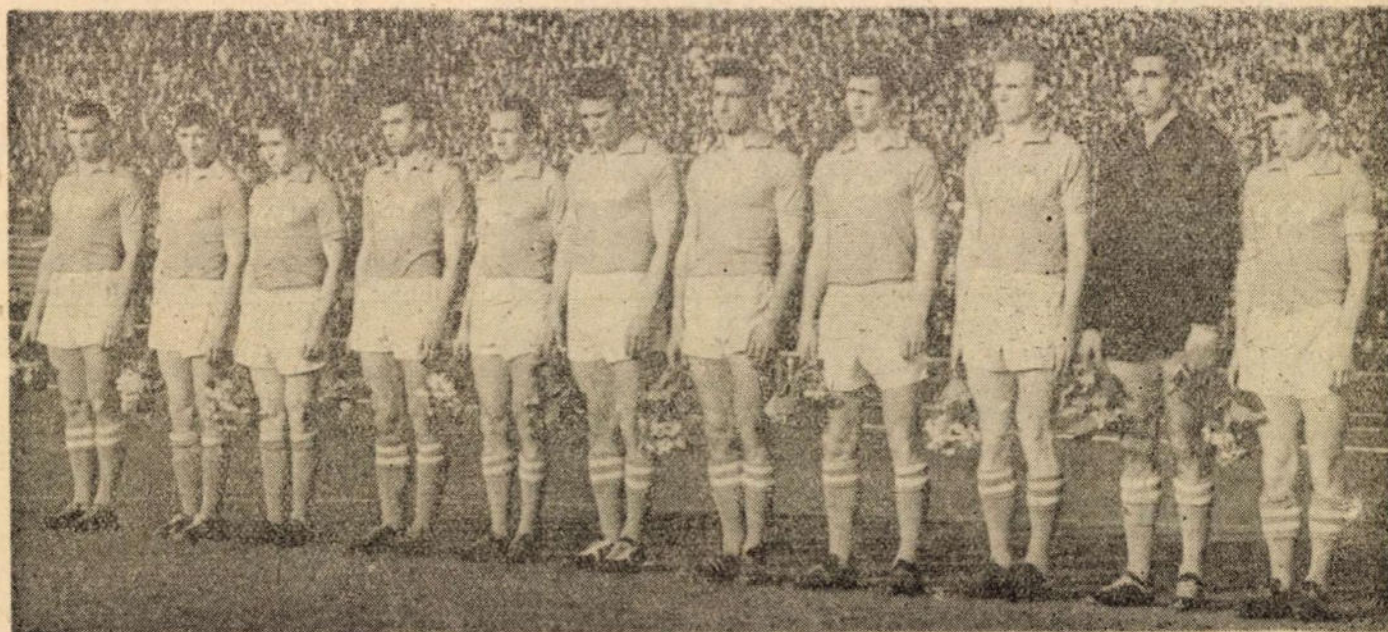
M. B.

Osztrák kijózanodás

A nagy diadalmámor, amely a magyarok elleni győzelmet követte, már az uruguayi válogatott bécsi vendégszereplése előtt szétfoszlott Bécsben. Józanabb hangok hallatszottak el a szakbírálók részéről, — olyanok, amelyek óva intették a közvéleményt, hogy túlbecsülje a magyar tizenegy ellen aratott sikert. Ezek a kritikusok rámutattak arra, hogy nemcsak a magyar B/csapat verte fölényesen osztrák ellenfelét, hanem az utánpótlás és az ifjúságiak találkozója szintén magyar győzelmet hozott, mégpedig osztrák talajon. „Ilyen körülmények között dőreség osztrák futballfölényről beszélni az egyetlen práteri 1:0 alapján”, — állapította meg nem is egy bécsi szakember, akiknek józan értékelését ezután aláhúzta az osztrák válogatott legközelebbi szereplése. A Práter stadionban nem sok bizalom fogadta az Angliában kettős vereséget szenvedett uruguayi tizenegyet, annál több a magyarverő osztrák csapatot, amelytől legalább is 1—2 gólos győzelmet vártak a fanatikusok. Nos: a szép remények nem váltak valóra, az osztrákok nemcsak, hogy nem győztek, hanem 0:2-re kikaptak és mezőnybeli teljesítményükön sem látszott, hogy az utóbbi hónapokban valami nagy változás állott volna be az osztrák labdarúgásban. Ez természetesen nem is következhetett be, hiszen a futballban sincsenek csodák és hiába vették át új emberek a válogatott irányítását, nekik is, bármilyen hozzáértők, alapos és hosszabb munkára van szükségük, ha komolyan fel akarják javítani a rájuk bízott játékosgárda teljesítőképességét.

Közben Eisenstadtban lezajlott az Osztrák Labdarúgó Szövetség (OEFB) közgyűlése, melynek plénuma megszavazta azt a tízpontos reformtervet, amelyet Josef Walter jelölt meg, mint feltételét annak, hogy elfogadja a szövetségi kapitányi tisztet.

Walter tehát továbbra is megmarad a felelősségteljes pozícióban, de, hogy komoly sikere lehessen, ahhoz az egész vezetőség támogatására és a klubvezetők segítségére lesz szüksége.

A szovjet olimpiai válogatott. Jobbról: Szerebrjanikov, Urushadze, Lobanovszki, Szevidov, Sziginava, Krasnidki, Bazilevics, Anicskij, Maszlov, Ponomarjev, Szusztikov

FELJUTNI A LABDARÚGÓ

Kiskunfélegyháza labdarúgósportjának múltja évtizedekre vezethető vissza. Még ma is kijárnak a mérkőzésekre azok a szurkolók, akik annakidején, a huszas évek elején, amikor a KTK Dél-Magyarország amatőrbajnokságát is megnyerte, vörösre tapsolták tenyerüket a Sahin-Tóth testvérek kitűnő, akkor korszerűnek tartott játéka nyomán.

Mert a szurkoló nem felejt! A ma játékosai már csak hírből ismerik nagynevű elődeiket, ám a 64 esztendős Herédi bácsi ma is példaképnek állítja őket a K. Vasas játékosai elé, mondván:

— *Azok tudtak focizni!*

— *Melyik volt a jobb csapat, Sanyi bácsi?* — kérdezzük a legidősebb szurkolótól. — *Az-e, vagy a mai?*

Habozás nélkül válaszolja:

— *Az! Nagyon kevés volt a vesztett meccsük!*

— *És ha az a „nagy csapat", a maiak ellen játszana, vajon mi lenne az eredmény?*

Nem válaszol azonnal... Az öltöző, ahol a fenti beszélgetés folyik, teli van játékosokkal. Valamennyien Sanyi bácsi arcát fürkészik, s kíváncsian várják a válaszát. **Ő végig** néz a játékosokon, láthatóan összeméri őket a 20-as évek labdarúgóival, s megfontoltan ejti ki a szót:

— *Azért... Ezek a gyerekek megvernék őket!*

Újra mosoly szökik a mai labdarúgók arcára, láthatóan megkönnyebbültek a válasz hallatán!

Mert, az igazság az, hogy

a K. Vasas ma sem rossz csapat.

A fiatal játékosok — átlagos életkoruk 20 év — éppen úgy szeretik a focit, mint elődeik. Igaz viszont, hogy a ma labdarúgása nemcsak az NB I-ben, hanem a megyei bajnokság I. osztályában — ahol a K. Vasas is szerepel — is többet követel azoktól, akik ezt a sportot kívánják űzni.

Kanyó János, a csapat segédedzője, aki 1945-től maga is aktív játékosa volt a csapatnak, s csak két esztendeje vonult vissza, a későbbi fejlődésről így beszél:

— *Félegyházán két csapat is volt a felszabadulás után a KTK és a K. Vasutas. Az állandó rivalizálás miatt egyik csapat sem tudott fejlődni, s a járható út az egyesülés volt. Ez 1948-ban történt meg. Ezután három nagyon szép évünk következett: csapatunk az NB II-ben szerepelt. Innen ment el Friedmanszky a Ferencvároshoz, s vele együtt hat másik játékosunk is eltávozott.*

Amint ez rendszerint lenni szokott, az NB II-ből való kiesés után visszaesett az együttes. Nehéz volt újra ütőképes gárdát összehozni. Később a megyei bajnokság I. osztályában szerepeltek, a legjobb esetben ott is a 2. helyen végeztek.

— *Ötvenhat után újra fúzionáltunk, akkor az Építőkkel* — folytatja az emlékezést Lantos János csapatkapitány, a legidősebb játékos. — *Akkor az NB III-ban szerepeltünk K. Építők néven. Az NB II-be való bejutás lehetősége újra megcsillant előttünk, hiszen 1960-ban, csoportunkban a második helyen végeztünk. Sajnos, ebben az évben sem kieső, sem feljutó nem volt.*

1961-től a helybeli Vegyipari Gépgyár átvette a csapatot, s azóta szerepelnek K. Vasas néven a megyei I. osztályban. Egy évvel ezt követően

nagyarányú fiatalítás történt,

az ifjúsági játékosok foglalták el a visszavonult „öregek" helyét az első csapatban, akik most a II. csapatban játszanak, mert ugyebár, nem könnyű végérvényesen szakítani ezzel a sporttal?!

És a fiatalok megállták helyüket az I. csapatban is. A tavalyi, őszi egyidényes bajnokságban 100 százalékos eredménnyel végeztek az első helyen. Most, az 1964. évi tavaszi-őszi bajnokságban vívják mérkőzéseiket inkább több, mint kevesebb sikerrel.

És hogy erről a csapatról, eredményeikről, gondjaikról teljes legyen a kép,

néhány villámkérdésre kérünk választ

a segédedzőtől.

— *Mivel foglalkoznak a játékosok?*

— *Valamennyien a helybeli gépgyár dolgozói.*

— *Tanulás?*

— *Hatan érettségiztek a helybeli gimnáziumban, mind a hat továbbtanul a gépipari technikumban.*

— *A többiek?*

— *Szakmunkások. Azok szakmai tanfolyamokon tanulnak tovább.*

— *Sportszerűtlenség? Kiállítás?*

— *Egyszer volt. Sántha Gabit, a balösszekötőnket állította ki egy ízben a játékvezető, mert valami megjegyzést tett rá.*

Egy kérdés Sánthához:

— *Jogos volt?*

— *Igen! Meg is bántam nagyon.*

— *Költségvetésük?*

— *Kilencvennyolcezer forint évente*

A kiskunfélegyházi csapat: Álló sor balról jobbra: Kanyó János segédedző, Lengyel, Lantos II (a „gólkirály", 26 gólt lőtt az egyidényes bajnokságban), Sántha, Kiss. Második sorban: Sikár, Lantos I (aki 33 évével „rontja" a csapat életkor átlagát), Sahin. Guggol: Talárcsik, Görög és Tarjányi

(Bohanek Miklós felvétele)

NB III-ba

— *Elég?*

— *Igen... Persze, az utazás nagyon sok pénzt felemészt. Ha például Bajára megyünk játszani, ez az út 3700 forintunkba kerül.*

— *Felszerelés?*

— *Nem panaszkodhatunk. Van minden.*

— *A televízió befolyásolja-e a nézőszám alakulását?*

— *Nem! Nincs olyan jó műsora a tv-nek, hogy ezren, ezerkétszázan ne lennének jelen a mérkőzéseinken. Persze, ha a magyar válogatott játszik, akkor mi délelőttre hozzuk bajnoki mérkőzéseinket.*

— *Terveik?*

— *Talán nem túlzás, ha azt mondom, hogy bajnokságot szeretnénk nyerni, s jövőre az NB III-ban játszani. Nem irreális ez az elképzelésünk. Igaz, erre velünk együtt azonos eséllyel pályázik a Bajai Bácska, Kiskőrös, Soltvadkert és a helybeli Honvéd.*

Ki tudná előre megjósolni, hogy ősszel, a bajnokság végén, hol lesz nagyobb az öröm? Baján-e, Kiskőrösön-e, Soltvadkerten-e, vagy éppenséggel a Kiskunfélegyházi Vasas házatáján?

Zentai Ferenc

Gyors gyógyulást!

(TUSSINGER ANTAL ŐSSZEL MÁR JÁTSZHAT)

A fiatal, tehetséges játékos hamar belopta magát a közönség szívébe. A klubmérkőzéseken hétről-hétre jó teljesítményt nyújtott. Felfigyelt rá Lakat Károly is, s tagja lett az olimpiai válogatott keretnek. Már javában készülődött a Mallorca szigetre, a spanyolok elleni olimpiai selejtező mérkőzésre, amikor az emlékezetes Győr—Bp. Honvéd mérkőzésen megtörtént a szerencsétlenség. Tussinger Antal összecsapott a győriek hátvédjével Szániellel és a Honvéd játékosnak eltörött a lába.

Ma már Tussinger Antal két botra támaszkodva lépeget, de mégis nagyon boldog!

— *Már lekerült a gipsz a lábamról...* Balesetére így emlékszik vissza.

— *Szániel, még ha súlyosan szabálytalnakodott* ***is,***

nem szándékosan tette.

S nagyon jól esett, hogy az egész győri csapat, élén Hidegkuti edzővel meglátogatott. De nem csalódtam a mieinkben sem, a Honvéd játékosok különösen az első, számomra legnehezebb hetekben szinte pillanatra sem hagytak magamra. Még egy könyvet sem volt időm kiolvasni. Hiába, érdekes a labdarúgók világa...

Az orvosok szerint Tussinger ősszel már játszhat. Ezzel kapcsolatos a következő kérdés:

— *Nem fáj, hogy valószínűleg nem mehet az olimpiára?*

— *Nagyon szerettem volna kijutni Tokióba és jól játszani. Tisztában vagyok azzal, hogy ez most már nem fog sikerülni, hiszen előbb még a Bp. Honvédba kell visszakerülnöm, s ez szintén nem lesz könnyű.*

Előző egyesülete a Ganz-MÁVAG volt, ahol csatárt játszott, méghozzá igen jól — hogyan lett fedezet?

— Bozsik fedezett fel!

Már a Honvédban voltam egy ideje, de még nem volt kialakult elképzelés rólam. Egyszer azután Bozsik végignézett egy tartalék mérkőzést, ahol támadó jobbfedezetet játszottam. Csak mint érdekességet mondom el, hogy ez is Győrben történt 1962 őszén...

Ezt követően bekerült az első csapatba és a balesetig valamennyi mérkőzésen játszott. Tussinger Antal most

24 éves és 12 éve hódol a labdarúgás szenvedélyének. Szinte ott született a Ganz-MÁVAG pályán, jelenleg is a pálya mellett lakik. A hatalmas gyárban dolgozott először mint marós, azután mint műszaki rajzoló. Már a Bp. Honvédban volt, amikor egy évet befejezett a Műszaki Egyetemen. Ősszel szeretné folytatni.

Tussinger Antalt nemcsak azért kedvelik a szurkolók, mert tehetséges, jó labdarúgó, hanem mert

példásan szerény.

Arra a kérdésre, meséljen valami érdekeset az életéből, csak annyit mond:

— *Nincsenek és nem is voltak extra dolgaim. a futball, s mellette a sok jó könyv betölti az életemet.*

Vége a beszélgetésnek. Hívják tornára, hiszen ez is hozzátartozik a Sportkórház gyógymódjához. A két bot segítségével lassan elindul egy hirtelen szőke fiatalember, akit már játékostársai is, a közönség is vár vissza a zöld gyepre. Ezért nem is lehet más a búcsúzás:

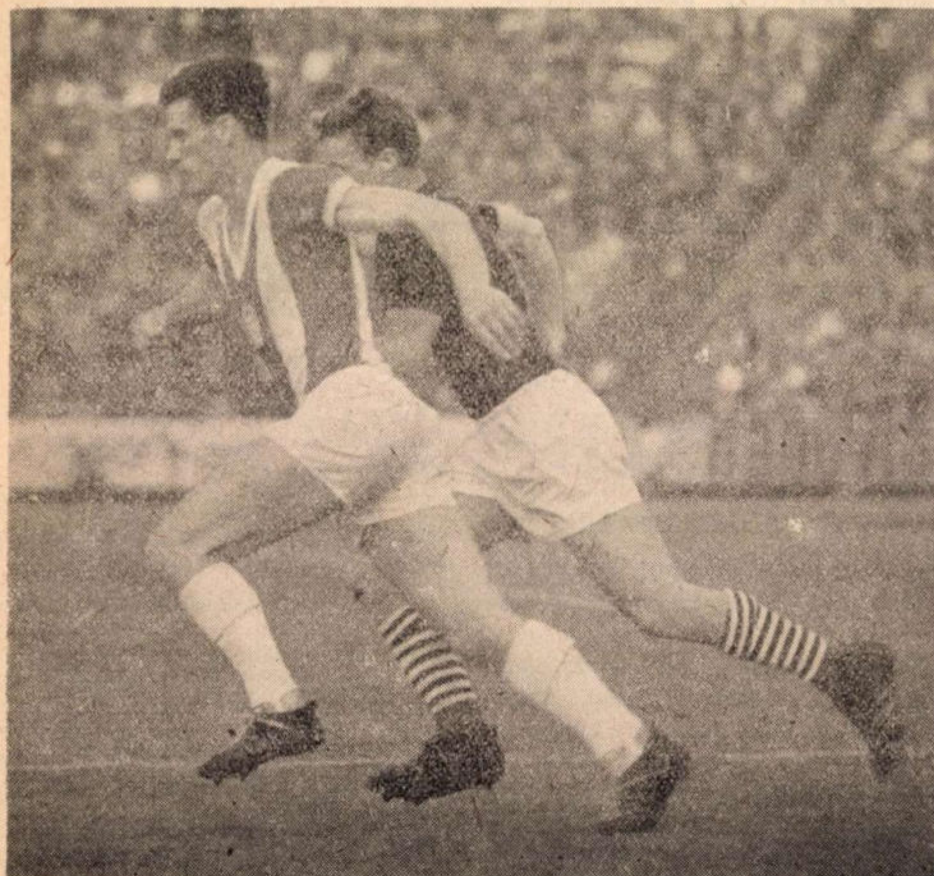
— *Gyors és tökéletes gyógyulást!*

Bácskai László

PÁRHARCOK

A FERENCVÁROS— BP. HONVÉD RANGADÓN

17 év után

Az angol bajnokságban győztes Liverpool ez évben hatodszor hódította el a bajnoki címet. Legutoljára tizenhét évvel ezelőtt. Közben két évig a második osztályban szerepelt. Az angol kupa döntőjébe szintén két ízben jutott. A klub menedzserének, Shankley-nek ez a jelszava: „Odahaza győzni, idegenben döntetlenül végezni!” Ennek a csapat gyakran eleget is tett és így került végre az első helyre. Az együttes ékességei a fedezetek: Milne, Jeantes és Tevenson.

A Liverpoolnak nagy, mintegy 50 000 főnyi törzsközönsége van, amely híres arról, hogy különösen viharosan buzdítja kedvenceit, de az ellenfelet is megbecsüli.

A Bajnokcsapatok EK-jában jó partnernek fog bizonyulni a Liverpool — ez az angol szakemberek egyöntetű véleménye.

11-es (A megfejtések)

1. John P. Mahaffy angol történetíró megállapítása szerint az episzkurósz görög labdajáték sokban hasonlított a mai labdarúgáshoz. Lényege az volt, hogy a két táborra oszlott játékosoknak az ellenkező térfél egy megadott helyére kellett juttatniuk a szőrrel tömött, tömör labdát.
2. Az angliai Nottingham Forest, amelyből 25 év óta egyetlen játékost sem állítottak ki. Ez pedig nagy szó, mert Angliában 1963-ban is ötezer volt a kiállítottak száma.
3. Elég későn kezdték: 1929-ben. Az első bajnokságot az FC Barcelona nyerte, majd a Bilbao és a Real Madrid következett a bajnokok sorában.
4. Bernabeu stadion. 1943—1947 között épült. Befogadóképessége 125 000 néző.
5. Piros ing, balmellén sárga emblémával, kék nadrág, fekete harisnyaszár piros-sárga-piros felsőrésszel.
6. A Bp. Lokomotívban.
7. 1927 március 31-én alapította Ausztria, Csehszlovákia és Magyarország labdarúgószövetsége. Első védője 1927-ben a prágai Sparta volt, amely a döntőben a bécsi Rapid ellen győzött.
8. Herberger 1897-ben született, a Waldhof és a RVfr Mannheim játékosa volt, középfedezetet és középcsatárt játszott, a válogatottban három alkalommal szerepelt. A válogatott edzői tisztet 1936 óta töltötte be.
9. A Manchester Unitedben játszó skót Dannis Law. Az elmúlt bajnoki évadban negyven gólt rúgott.
10. Huszonnégy. 1940 október 23-án született Sao Paulo egyik külvárosában.
11. Nem! A játékvezető megintheti, figyelmeztetheti a sportszerűtlenséget elkövető játékost, vagy ha visszaeső vétekes, ki is állíthatja, de nem utasíthatja a labda visszahozására.

Jó őszt csinálna két jó szélső

— *Nem olyan egyszerű válaszolni erre a kérdésre* — turkál ujjaival őszülő hajában, amikor feltesszük neki a kérdést:

— Hogyan ítéli meg az Újpesti Dózsa tavaszi szereplését?

Az eredmények összességéről valóban nem lehet reális bírálatot mondani — folytatja. Akadt olyan mérkőzésünk, amelyiken igen jól játszott a csapat — emlékezzünk csak a Honvéd és a Győr elleni találkozóra — de sajnos olyan is akadt, amelyekre még

visszaemlékezni is fájdalmas...

A Diósgyőr ellen... a Ferencváros ellen...

A lila-fehéreknek a Szeged elleni „hajrás" győzelme után folyik közöttünk a beszélgetés. Ezen a mérkőzésen erősen „vegyes" teljesítményt nyújtott a csapat. Akadtak a gárdának egészen gyenge negyedórái, amikor úgy tűnt, felcserélték a csapatok a mezeket s az élcsapat, a Dózsa egyúttal piros-fehérben játszik, s a lilát a tiszapartiak viselik. S aztán a második félidő végén olyan mindent elsöprő, sokmozgásos, korszerű csatárjátékot láthatott a közönség a Dózsától, hogy a mérkőzés befejezése után még a legigényesebb nézők tenyere is ütemes tapsra verődött.

— *Valahogy ilyen szeszélyes volt a csapat egész tavaszi szereplése* — mondja elgondolkozva Szusza Ferenc. — *Hullámvölgy és hullámhegy elég gyakran váltogatta egymást.*

Őszintén beszél a csapat teljesítményéről, nem akar mentségeket keresni a rossz játékokra, pedig kétségtelen, hogy mindig akkor jött közbe egy-egy sérülés, amikor úgy festett a helyzet, hogy már összerázódott a csapat, már kialakult a törzs. A kényesebb kérdésekre is őszintén válaszol, nem akar kertelni. Feltesszük neki azt a kérdést, amit legutóbb szakkörökben vetettek fel:

— Nem volt talán megfelelő a tatai alapozás?

Első pillanatban egy kicsit elcsodálkozik, de aztán határozottan válaszolja.

— *Merem állítani, hogy semmivel sem volt gyengébb minőségű a tatai felkészülésünk, mint a többi csapaté. A látottak sem azt bizonyítják, hogy nálunk az erővel lenne baj. Erre példa volt a Szeged elleni mérkőzés is. Az utolsó 15 percben ellenállhatatlan volt a csapat. Természetesen az lenne az ideális, ha 90 percen keresztül ilyen lenne a teljesítmény. De az eddigi tapasztalat azt bizonyítja, hogy 90 perces hullámzás nélküli kiváló játékra még a világ egyetlen csapata sem volt képes. Még az „aranycsapat" sem. A nagyszerű 10 percek, negyedórák után szinte szükségszerűen következnek a gyengébb időszakok. S egy élvonalbeli csapat teljesítménye aztán attól függ, hogy ezeket a gyenge időszakokat hogyan tudja „túlélni".*

— Eszerint tehát a Dózsa játékában a Ferenváros és a Diósgyőr ellen a gyenge időszakok fölényben voltak a „nagyszerűekkel" szemben.

Elmosolyodik:

— *Hát valahogy így volt. Látom azt is, hogy*

csatárjátékunkban van baj.

Helyesebben mondva a szárny-játékban. Mondanom sem kell, hogy mint csatár, a támadó-stílus híve vagyok. Minden vágyam az, hogy korszerűen játszó, gyors csatársort hozzak össze. Úgy érzem belül nincs baj. Tavasszal a szélsőket kerestem s ha továbbra is így megy, ezután is még kereshetem.

A kis szabó megy el előttünk. Odaköszön:

— *Csókolom, Feri bácsi!*

— *Szervusz, aztán ne keseredj el.*

Nekünk mondja:

— *Itt van például ez a gyerek. Tehetséges, nem is kétséges. Komló ellen egészen ügyesen játszott, ma meg elképesztő dolgokat művelt. Aki csak a mai játékát látta, nem tudja megérteni, hogyan is állíthattam be. S az edzőmérkőzéseken meg ellenállhatatlan... Bízom benne, hogy levetkezi majd ezt a bénító elfogódottságát...*

S aztán mintha magának mondaná:

— *Faliszekkel is próbálkoztam... nem vált be... lehet, hogy nincs benne több... Zámbó teljesítménye is hullámzik... remek megoldások után elképesztő hibák... Már alig várom, hogy a fiatal Verebélyit kipróbálhassam, mostanában jár le a várakozási ideje.*

Villám-kérdések következnek:

— *Solymosi?*

— *Már rég nincs Solymosi-ügy. Lassan formába lendül, ő a válogatott mérkőzések előtt mindig „felfut". Továbbra is jobbfedezetben akarom szerepeltetni.*

— *Kuharszki?*

— *Kihagytam, mert mérkőzéseken és az edzéseken sem láttam tőle teljes igyekezetet. Elhagyja magát, ahogy mondani szokták*

nem „hajt".

Az ő képességei pedig csak lelkesedéssel párosulva érvényesülhetnek. Persze e kihagyás nem jelent végleges. A visszatérését szorgalommal harcolhatja ki. Különben is az a vágyam, hogy minden helyre két közel egyenlő képességű játékosunk legyen.

— Ossza három csoportba a játékosokat tavaszi teljesítményeik alapján.

— *Lássuk, de szerintem két csoport is elég. Az egyikbe azokat sorolom, akik a vártnál többet, a másikba azokat, akik a vártnál kevesebbet nyújtottak. Az elsőbe Benét, Várhidit, Borsányi II-t., Göröcsöt sorolom.*

— Göröcsöt?

— *Igen, Göröcsöt. Szorgalmas, az edzéseken példaképül állíthatom a többi játékos elé. Igen, tudom sokan mit hoznak fel vele szemben. Hogy remekül kidolgozott helyzeteit nem tudja kihasználni, meghátrál a közelharcokban. Testi felépítéséből következik mindez. Mondhatom: úgy kell elfogadnunk, ahogy van. Hangsúlyozom, tavaszi teljesítményével elégedett vagyok.*

— S kik voltak akik gyengébb teljesítményt nyújtottak?

Kis szünet után:

— *A három kapus és a szélsők... A többiek a várt teljesítményt nyújtották... Természetesen nem lehet éles határvonalat vonni a kategóriák között... Káposzta és Sóvári sem az alsó, sem a felső kategóriában nem szerepel, de tőlük, ha csalódást nem is keltettek, többet vártam.*

Mikor összegezi, ezt mondja:

— *Átlagban a csapat várakozásunk*

70 százalékát „hozta".

Csak a Ferencváros szerzett jelentős előnyt, a többiekkel vesztett pontokat tekintve egy csomóban vagyunk. Még sok minden előfordulhat az őszi idényben.

S mikor kezet ad még hozzáteszi:

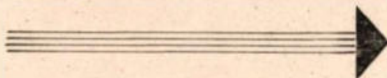
— *Talán az is, hogy megtalálom a szélsőket vagy ők megtalálják magukat. S akkor érzésem szerint már nem lesz ilyen problémás a teljesítmény összefoglalása.*

Morvay Tihamér

Vasas – Ferencváros 2:1

Ez volt a Ferencváros egyetlen veresége a tavaszi idényben

Puskás első gólja, Géczi már hiába vetődik

Albert és Szentmihályi, a két válogatottunk bűvöli egymást

LABDARÚGÁS Index: 25 501

A Magyar Labdarúgók Szövetségének hivatalos lapja
Felelős szerkesztő: Hoffer József. A szerkesztőség címe: Budapest I., Fém utca 5—7
Kiadja: a Sport Lapkiadó és Propaganda Vállalat. A kiadásért felel: Ungur Imre igazgató
Csekkszámla: 61.251 (vagy átutalás az MNB 8. sz. folyószámlájára)
64.1733. Állami Nyomda, Budapest Terjeszti: a Posta Központi Hírlapiroda

2 KÉP 2 NEMZETKÖZI SIKERRŐL

2:1-es magyar győzelmet hozott a Magyarország—Anglia utánpótlás-mérkőzés. Varga nehéz helyzetben tisztáz

3:1-re nyert a Vasas Budapesten a Linzer ASK elleni KK-mérkőzésén. Képünkön Pál II megszerzi a 2:1-es vezetést

(MTI Foto, Petrovits László és Mikó László felvételei)